

UCHWAŁA NR XVIII/119/16

Rady Gminy Horodło

z dnia 28 grudnia 2016 r.

w sprawie oceny aktualności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Horodło

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.) w związku z art. 32 ust. 1-3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r., poz. 778 z późn. zm.) Rada Gminy Horodło uchwala co następuje:

- §1. Przyjmuje się ocenę aktualności studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Horodło, stanowiących załącznik do niniejszej uchwały.
- §2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Horodło.
- §3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy
Horodło
Paweł Kłosiński

Paweł Kłosiński

Załącznik nr 1 do Uchwały
Nr XVIII...../119...../2016
Rady Gminy Horodło
z dnia 28 grudnia 2016 r.

WÓJT GMINY HORODŁO

**OCENA AKTUALNOŚCI STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY HORODŁO ORAZ
MIEJSCOWYCH PLANÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
NA TERENIE GMINY HORODŁO**

2003-2016

Autor opracowania: mgr inż. arch. Konrad Kuśmierz

Konrad Kuśmierz
mgr inż. arch. Konrad Kuśmierz
upr. bud. w specjalności architektonicznej
do projektowania bez ograniczeń
nr MPOIA/061/2015

Horodło 2016

Spis treści:

1. Podstawy prawne, cel i zakres
 - 1.1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło oraz jego zmiany
 - 1.2. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego i jego zmiany
 - 1.3. Plan rewitalizacji
2. Analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym
 - 2.1. Zmiany legislacyjne wpływające na aktualność studium i planów miejscowych
 - 2.2. Dokumenty strategiczne mające wpływ na aktualność studium i planów miejscowych
 - 2.2.1. Koncepcja Zagospodarowania Przestrzennego Kraju 2030
 - 2.2.2. Strategia Rozwoju Województwa Lubelskiego na lata 2014-2020 (z perspektywą 2030)
 - 2.2.3. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego
 - 2.2.4. Strategia Rozwoju Lokalnego Gminy Horodło na lata 2016-2023
 - 2.3. Decyzje zamieszczone w rejestrach, o których mowa w art. 57 ust. 1-3 i art. 67 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w latach 2003 – 2016
 - 2.4. Wnioski w sprawie zmian studium i zmian planów miejscowych
3. Analiza aktualności *Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Horodło*
 - 3.1. Analiza zgodności *studium* z przepisami prawa
 - 3.2. Analiza zgodności *studium* z dokumentami strategicznymi
4. Analiza aktualności miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i jego zmian
5. Ocena postępów w opracowywaniu planów miejscowych wraz z wieloletnim programem ich sporządzania
6. Wyniki analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy Horodło

1. Podstawy prawne, cel i zakres opracowania

Kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej należy do zadań własnych gminy. Narzędziami realizacji tej polityki na szczeblu gminnym są studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, oraz miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

- studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, określa lokalne uwarunkowania, cele rozwojowe oraz kierunki polityki przestrzennej gminy, przy uwzględnieniu uwarunkowań, celów i kierunków polityki przestrzennej państwa na obszarze województwa,
- miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, ustala zasady zagospodarowania i zabudowy terenu, stosownie do polityki przestrzennej gminy ustalonej w studium.

Zgodnie z art. 32. ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2016 poz. 778 z późn. zm.), w celu oceny aktualności studium i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania w nawiązaniu do ustaleń studium, z uwzględnieniem decyzji zamieszczonych w rejestrach, decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym, wojewódzkim, powiatowym, gminnym i na terenach zamkniętych, rejestr decyzji o warunkach zabudowy oraz wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego.

Wójt, burmistrz albo prezydent miasta przekazuje radzie gminy wyniki analiz, po uzyskaniu opinii gminnej lub innej właściwej komisji urbanistycznej, co najmniej raz w czasie kadencji rady.

Rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, a w przypadku uznania ich za nieaktualne, w całości lub w części, podejmuje działania, zmierzające do ich zmiany. Przy podejmowaniu uchwały, w sprawie aktualności studium i planów miejscowych, rada gminy bierze pod uwagę w szczególności zgodność studium albo planu miejscowego z wymogami wynikającymi z przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Jeżeli w wyniku zmiany ustaw zachodzi konieczność zmiany studium lub planu miejscowego, podejmuje się działania odpowiednio w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian.

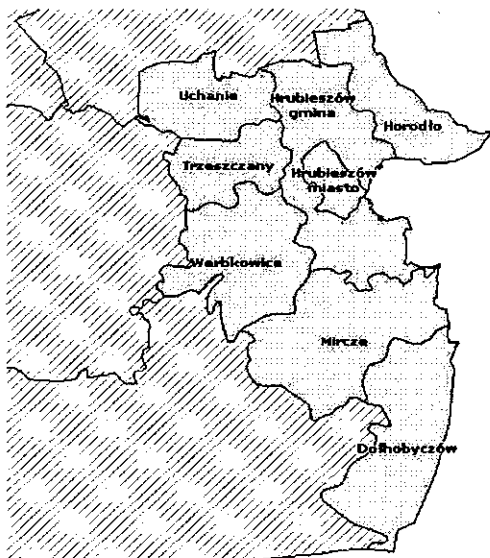
Zakres opracowania obejmuje analizę Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło, a także miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz zmiany tych dokumentów.

W opracowaniu przeprowadza się analizę zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy w latach 2003-2016, ocenę postępów w opracowywaniu planów miejscowych oraz sporządza wieloletni program sporządzania planów miejscowych w nawiązaniu do ustaleń studium.

Podstawy prawne analizy:

- Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (Dz.U. 2016 r., poz. 778 z późn. zm.),
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz. U. 2004 r., nr 118 poz. 1233),
- Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. 2003 r., nr 164 poz. 1587).
- Przepisy odrębne dotyczące prawa budowlanego, ochrony przyrody, ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, gospodarki nieruchomościami, dróg publicznych, ochrony lasów,

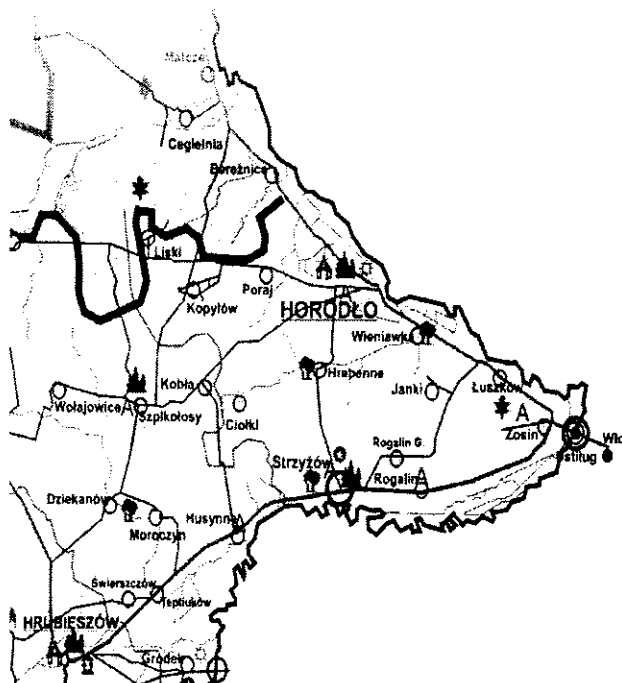
prawa wodnego, prawa geologicznego i górniczego.

Rysunek 1. Usytuowanie gminy Horodło w powiecie hrubieszowskim.

Haplook®

Źródło: Urząd Gminy Horodło.

Rysunek 2. Mapa gminy Horodło.

Źródło: Urząd Gminy Horodło.

1.1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Werbkowice i jego zmiany.

- 1) *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło* zatwierdzone zostało Uchwałą Nr XI/83/99 Rady Gminy Horodło z dnia 28 grudnia 1999 roku.
- 2) Pierwsza edycja zmiany *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego* zatwierdzona została Uchwałą Nr XXXVIII/230/10 Rady Gminy Horodło

z dnia 29 października 2010 r., objęła wprowadzenie: obszarów ochronnych Natura 2000, istniejącego rezerwatu przyrody „Liski” i projektowanego „Matcze”, projektowanego zespołu przyrodniczo-krajobrazowego „Wieniawka”, stanowisk dokumentacyjnych w Wieniawce i Strzyżowie oraz obszarów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi i osuwania się mas ziemnych, lokalizacji stawów hodowlanych w m. Bereźnica, a także poszerzenie obszarów zurbanizowanych we wsiach: Horodło, Hrebenne, Liski i Poraj.

- 3) Druga edycja zmiany *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło* zatwierdzona została Uchwałą Nr IX/59/11 Rady Gminy Horodło z dnia 05 lipca 2011 r., dotyczyła zapisów rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej oraz wyznaczenia terenu pod rozbudowę drogowego przejścia granicznego w m. Zosin.
- 4) Trzecia edycja zmiany *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego* zatwierdzona została Uchwałą Nr XXIV/164/12 Rady Gminy Horodło z dnia 30 listopada 2012 r., objęła planowany dalekosiężny rurociąg przesyłowy (Uchwała Nr XXIV/164/12 Rady Gminy Horodło z dnia 30 listopada 2012 r.).

1.2. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Poniżej przedstawiono wykaz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego sporządzonych dla obszaru gminy Horodło:

- 1) Uchwała Nr XXXIV/237/2002 Rady Gminy Horodło z dnia 30 września 2002 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubelskiego z dnia 31 października 2002 r., Nr 130 pozycja 2723 (Dz. U. Woj. Lubelskiego z 2002 r., Nr 130, poz. 2723).
- 2) Uchwała Nr XIII/83/08 Rady Gminy Horodło z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło.
- 3) Uchwała Nr XIII/84/08 Rady Gminy Horodło z dnia 25 lutego 2008 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło.
- 4) Uchwała Nr XVII/109/2008 Rady Gminy Horodło z dnia 08 sierpnia 2008 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło.
- 5) Uchwała Nr XXXVIII/231/10 Rady Gminy Horodło z dnia 29 października 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło.
- 6) Uchwała Nr III/20/10 Rady Gminy Horodło z dnia 29 grudnia 2010 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło.
- 7) Uchwała Nr IX/60/11 Rady Gminy Horodło z dnia 5 lipca 2011 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło.
- 8) Uchwała Nr XXV/168/12 Rady Gminy Horodło z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy

Horodło w zakresie lokalizacji ropociągu oraz jego strefy bezpieczeństwa.

- 9) Uchwała Nr XXVIII/193/13 Rady Gminy Horodło z dnia 25 marca 2013 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło.
- 10) Uchwała Nr VI/39/15 Rady Gminy Horodło z dnia 3 czerwca 2015 r. zmieniająca uchwałę Rady Gminy Horodło Nr XXXIV/237/2002 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło.

1.3. Plan rewitalizacji

W gminie Horodło nie wyznaczono obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji, a także nie ustanowiono na tym terenie specjalnej strefy rewitalizacji. Obszar gminy nie został także objęty aktem prawa miejscowego w sprawie zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabarytów, standardów jakościowych oraz rodzajów materiałów budowlanych.

2. Analiza zmian w zagospodarowaniu przestrzennym

2.1. Zmiany legislacyjne wpływające na aktualność studium i planów miejscowych

Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27 marca 2003 r. (Dz.U. 2003 r., nr 80, poz. 717) wprowadza następujące istotne zmiany w stosunku do treści ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 roku (Dz.U. 1999. nr 15, poz. 139, z późn. zm.):

Art. 15. 2. W planie miejscowym określa się obowiązkowo:

- 1) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
- 2) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
- 3) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- 4) wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych;
- 5) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- 6) szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym;

3. W planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb:

- 1) granice obszarów wymagających przeprowadzenia scaleń i podziałów nieruchomości;
- 3) granice obszarów wymagających przekształceń lub rekultywacji;

Art. 16. 1. Plan miejscowy sporządza się w skali 1:1000, z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych, gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się stosowanie map w skali 1:500 lub 1:2000, a w przypadkach planów miejscowych, które sporządza się wyłącznie w celu przeznaczenia gruntów do zalesienia lub wprowadzenia zakazu zabudowy, dopuszcza się stosowanie map w skali 1:5000.

Ustawa o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2015 poz. 1713) ustala:

Art. 10. 3a. Jeżeli na terenie gminy przewiduje się lokalizację obiektów handlowych

o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m², w studium określa się obszary, na których mogą być one sytuowane.

3b. Lokalizacja obiektów, o których mowa w ust. 3a, może nastąpić wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Art. 15. 2a. Plan miejscowy przewidujący lokalizację obiektu handlowego, o którym mowa w art. 10 ust. 3a, sporządza się dla terenu położonego na obszarze obejmującym co najmniej obszar, na którym powinny nastąpić zmiany w strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w wyniku realizacji tego obiektu.

4) granice terenów pod budowę obiektów handlowych, o których mowa w art. 10 ust. 3a;

Ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, ustawy o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2010. nr 130 poz. 871)

Art. 4. 4. Przepisów ust. 3 (W odniesieniu do terenów zamkniętych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się tylko granice tych terenów oraz granice ich stref ochronnych. W strefach ochronnych ustala się ograniczenia w zagospodarowaniu i korzystaniu z terenów, w tym zakaz zabudowy) nie stosuje się do terenów zamkniętych ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu.

Art. 14. 6. Planu miejscowego nie sporządza się dla terenów zamkniętych, z wyłączeniem terenów zamkniętych ustalanych przez ministra właściwego do spraw transportu.

Art 15. 2. W planie miejscowym określa się obowiązkowo:

6) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów;

3. W planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb:

4a) granice terenów rozmieszczenia inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym;

4b) granice terenów inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, umieszczonych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lub w ostatecznych decyzjach o lokalizacji drogi krajowej, wojewódzkiej lub powiatowej, linii kolejowej o znaczeniu państwowym, lotniska użytku publicznego, inwestycji w zakresie terminalu lub przedsięwzięcia Euro 2012,

7) granice terenów zamkniętych, i granice stref ochronnych terenów zamkniętych;

8) sposób usytuowania obiektów budowlanych w stosunku do dróg i innych terenów publicznie dostępnych oraz do granic przyległych nieruchomości, kolorystykę obiektów budowlanych oraz pokrycie dachów;

9) zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane;

10) minimalną powierzchnię nowo wydzielonych działek budowlanych.

Ponadto w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wprowadzono zmiany dotyczące trybu sporządzania i kompetencji urzędów opiniujących i uzgadniających projekt studium kierunków i uwarunkowań zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W analizowanym czasie dokonano również zmian innych ustaw wymagających uwzględnienia nowego zakresu w dokumentach planistycznych lub wprowadzających zmiany w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U. 2014 r., poz. 1446 z późn. zm.).

Art. 4. Ochrona zabytków polega, w szczególności, na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu:

6) uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska

Art. 7. Formami ochrony zabytków są:

4) ustalenia ochrony w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Art. 18. 1. Ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami uwzględnia się przy sporządzaniu i aktualizacji koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategii rozwoju województw, planów zagospodarowania przestrzennego województw, analiz i studiów z zakresu zagospodarowania przestrzennego powiatu, strategii rozwoju gmin, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

2. W koncepcji, strategiach, analizach, planach i studiach, o których mowa w ust. 1, w szczególności:

1) uwzględnia się krajowy program ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;

2) określa się rozwiązania niezbędne do zapobiegania zagrożeniom dla zabytków, zapewnienia im ochrony przy realizacji inwestycji oraz przywracania zabytków do jak najlepszego stanu;

3) ustala się przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu uwzględniające opiekę nad zabytkami.

Art. 19. 1. W studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się, w szczególności ochronę:

1) zabytków nieruchomości wpisanych do rejestru i ich otoczenia;

2) innych zabytków nieruchomości, znajdujących się w gminnej ewidencji zabytków;

3) parków kulturowych.

2. W przypadku gdy gmina posiada gminny program opieki nad zabytkami, ustalenia tego programu uwzględnia się w studium i planie, o których mowa w ust. 1.

3. W studium i planie, o których mowa w ust. 1, ustala się, w zależności od potrzeb, strefy ochrony konserwatorskiej obejmujące obszary, na których obowiązują określone ustaleniami planu ograniczenia, zakazy i nakazy, mające na celu ochronę znajdujących się na tym obszarze zabytków.

Art. 145. Do czasu założenia gminnej ewidencji zabytków, w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w ustaleniach miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia się, oprócz zabytków nieruchomości wpisanych do rejestru i ich otoczenia oraz ustaleń planów ochrony parków kulturowych, inne zabytki nieruchome wskazane przez wojewódzkiego konserwatora zabytków.

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. 2004 nr 92 poz. 880)

Art. 3. Cele ochrony przyrody są realizowane przez:

1) uwzględnianie wymagań ochrony przyrody w polityce ekologicznej państwa, programach ochrony środowiska przyjmowanych przez organy jednostek samorządu terytorialnego, koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategiach rozwoju województw, planach zagospodarowania przestrzennego województw, strategiach rozwoju gmin, studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz w działalności

gospodarczej i inwestycyjnej;

Ustawa z dnia 3 czerwca 2005 r. o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2005 nr 130 poz. 1087)

Art. 84. Obszary, o których mowa w art. 79 ust. 2 (1) obszary wymagające ochrony przed zalaniem z uwagi na ich zagospodarowanie, wartość gospodarczą lub kulturową, 2) obszary służące przepuszczeniu wód powodziowych, zwane dalej „obszarami bezpośredniego zagrożenia powodzią”, 3) obszary potencjalnego zagrożenia powodzią), uwzględnia się przy sporządzaniu planu zagospodarowania przestrzennego województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz decyzji o warunkach zabudowy.

Art. 118. Ustalenia planów, o których mowa w art. 113 ust. 1 pkt. 3 (plany ochrony przeciwpowodziowej regionu wodnego), uwzględnia się w strategii rozwoju województwa, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. 2008 nr 199 poz. 1227)

Art. 46. Przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wymagają projekty:

1) koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego;

Art. 48. 1. Organ opracowujący projekty dokumentów, o których mowa w art. 46 pkt 1 (koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, planów zagospodarowania przestrzennego oraz strategii rozwoju regionalnego) i 2, może, po uzgodnieniu z właściwymi organami, o których mowa w art. 57 i 58 (państwowy powiatowy inspektor sanitarny, regionalny dyrektor ochrony środowiska), odstąpić od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, jeżeli uzna, że realizacja postanowień danego dokumentu nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko.

1a. Odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko w przypadku dokumentów, o których mowa w art. 46 pkt 1, może dotyczyć wyłącznie projektów dokumentów stanowiących niewielkie modyfikacje przyjętych już dokumentów.

Art. 51. 1. Organ opracowujący projekt dokumentu, o którym mowa w art. 46 lub 47, sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Ustawa z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U. 2010. nr 106, poz. 675)

Art. 1. 2. W planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza:

10) potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej, w szczególności sieci szerokopasmowych.”

Art. 46. 1. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie może ustanawiać zakazów, a przyjmowane w nim rozwiązania nie mogą uniemożliwiać lokalizowania inwestycji celu publicznego z zakresu łączności publicznej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, jeżeli taka inwestycja jest zgodna z przepisami odrębnymi.

Ustawa z dnia 6 sierpnia 2010 r. o zmianie ustawy o szczególnych zasadach odbudowy, remontów i rozbiórek obiektów budowlanych zniszczonych lub uszkodzonych w wyniku działania żywiołu oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2010 nr 149 poz. 996)

Art. 10. 1. W studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:
15) wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej.

Ustawa z dnia 6 sierpnia 2010 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2010 nr 155 poz. 1043)

Art. 10. 2a. Jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu; w studium ustala się ich rozmieszczenie.

Art. 15. 3. W planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb:

3a) granice terenów pod budowę urządzeń, o których mowa w art. 10 ust. 2a, oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko.

Ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2011 nr 32 poz. 159)

Art. 10. 2. W studium określa się w szczególności:

11) obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych;

Art. 15. 2. W planie miejscowym określa się obowiązkowo:

7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, ustalonych na podstawie odrębnych przepisów, w tym terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszarów osuwania się mas ziemnych.

Art. 88f. 5. Przedstawione na mapach zagrożenia powodziowego oraz mapach ryzyka powodziowego granice obszarów, o których mowa w art. 88d ust. 2, (1) obszary, na których prawdopodobieństwo wystąpienia powodzi jest niskie i wynosi raz na 500 lat lub na których istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia zdarzenia ekstremalnego; 2) obszary szczególnego zagrożenia powodzią; 3) obszary obejmujące tereny narażone na zalanie w przypadku: a) przelania się wód przez koronę wału przeciwpowodziowego, b) zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego, c) zniszczenia lub uszkodzenia budowli piętrzących, d) zniszczenia lub uszkodzenia budowli ochronnych pasa technicznego.) uwzględnia się w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, planie zagospodarowania przestrzennego województwa, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego lub decyzji o warunkach zabudowy.

Ustawa z dnia 23 października 2013 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2013 poz. 1446)

Art. 15. 2. W planie miejscowym określa się obowiązkowo:

6) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów.

Art. 10. 2. W studium określa się w szczególności:

16) obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie.

Ustawa Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. 2016 r., poz. 1131) wprowadza zmiany, które po udokumentowaniu złóż kopalin na terenie gminy, od dnia 1 stycznia 2015 r. obligatoryjnie skutkować będą zmianą *studium*.

Art. 95. 1. Udokumentowane złoża kopalin oraz udokumentowane wody podziemne, w granicach projektowanych stref ochronnych ujęć oraz obszarów ochronnych zbiorników wód podziemnych, a także udokumentowane kompleksy podziemnego składowania dwutlenku węgla, w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa.

2) W terminie do 2 lat od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej przez właściwy organ administracji geologicznej obszar udokumentowanego złoża kopaliny oraz obszar udokumentowanego kompleksu podziemnego składowania dwutlenku węgla obowiązkowo wprowadza się do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

3) W terminie 6 miesięcy od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologiczno-inwestycyjnej złoża węglowodorów przez właściwy organ administracji geologicznej obszar udokumentowanego złoża węglowodorów obowiązkowo wprowadza się do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Koszty sporządzenia zmiany studium ponosi przedsiębiorca, który sporządził dokumentację geologiczno-inwestycyjną złoża węglowodorów.

Ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz.U. 2015 poz. 774)

Art. 10. 1. W studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:

3) stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego.

4a) rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych;

2. W studium określa się w szczególności:

1) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego;

3) obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk;

Art. 15. 2. W planie miejscowym określa się obowiązkowo:

3) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu;

3a) zasady kształtowania krajobrazu;

4) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej;

7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;

Ustawa z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz.U. 2015 r., poz. 1777)

Art 1. 4. W przypadku sytuowania nowej zabudowy, uwzględnienie wymagań ładu przestrzennego, efektywnego gospodarowania przestrzenią oraz walorów ekonomicznych przestrzeni następuje poprzez:

- 1) kształtowanie struktur przestrzennych przy uwzględnieniu dążenia do minimalizowania transportochłonności układu przestrzennego;
- 2) lokalizowanie nowej zabudowy mieszkaniowej w sposób umożliwiający mieszkańcom maksymalne wykorzystanie publicznego transportu zbiorowego jako podstawowego środka transportu;
- 3) zapewnianie rozwiązań przestrzennych, ułatwiających przemieszczanie się pieszych i rowerzystów;
- 4) dążenie do planowania i lokalizowania nowej zabudowy:
 - a) na obszarach o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej, w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych (Dz. U. Nr 166, poz. 1612 oraz z 2005 r. Nr 17, poz. 141), w szczególności poprzez uzupełnianie istniejącej zabudowy,
 - b) na terenach położonych na obszarach innych niż wymienione w lit. a, wyłącznie w sytuacji braku dostatecznej ilości terenów przeznaczonych pod dany rodzaj zabudowy położonych na obszarach, o których mowa w lit. a; przy czym w pierwszej kolejności na obszarach w najwyższym stopniu przygotowanych do zabudowy, przez co rozumie się obszary charakteryzujące się najlepszym dostępem do sieci komunikacyjnej oraz najlepszym stopniem wyposażenia w sieci wodociągowe, kanalizacyjne, elektroenergetyczne, gazowe, ciepłownicze oraz sieci i urządzenia telekomunikacyjne, adekwatnych dla nowej, planowanej zabudowy.

Art. 10. 1. W studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:

- 7) potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności:
 - a) analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,
 - b) prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego,
 - c) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
 - d) bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę;
- 8) obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej
- 14) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji;
- 14a) obszary zdegradowane;

5. Dokonując bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, kolejno:

- 1) formułuje się, na podstawie analiz ekonomicznych, środowiskowych, społecznych, prognoz demograficznych oraz możliwości finansowych gminy, o których mowa w ust. 1 pkt 7 lit. a–c, maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, wyrażone w ilości powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;
- 2) szacuje się chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów o w pełni wykształconej zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej w granicach jednostki osadniczej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 2003 r. o urzędowych nazwach miejscowości i obiektów fizjograficznych, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;
- 3) szacuje się chłonność, położonych na terenie gminy, obszarów przeznaczonych w planach miejscowych pod zabudowę, innych niż wymienione w pkt 2, rozumianą jako możliwość lokalizowania na tych obszarach nowej zabudowy, wyrażoną w powierzchni użytkowej

zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy;

4) porównuje się maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt 1, oraz sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, o której mowa w pkt 2 i 3, a następnie, gdy maksymalne w skali gminy zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w pkt 1:

a) nie przekracza sumy powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy – nie przewiduje się lokalizacji nowej zabudowy poza obszarami, o których mowa w pkt 2 i 3,
b) przekracza sumę powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy – bilans terenów pod zabudowę uzupełnia się o różnicę tych wielkości wyrażoną w powierzchni użytkowej zabudowy, w podziale na funkcje zabudowy, i przewiduje się lokalizację nowej zabudowy poza obszarami, o których mowa w pkt 2 i 3, maksymalnie w ilości wynikającej z uzupełnionego bilansu;

5) określa się:

a) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnych i infrastruktury technicznej oraz społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,

b) potrzeby inwestycyjne gminy wynikające z konieczności realizacji zadań własnych, związane z lokalizacją nowej zabudowy na obszarach, o których mowa w pkt 2 i 3, oraz w przypadku, o którym mowa w pkt 4 lit. a, poza tymi obszarami;

6) w przypadku gdy potrzeby inwestycyjne, o których mowa w pkt 5 lit. b, przekraczają możliwości finansowania, o których mowa w pkt 5 lit. a, dokonuje się zmian w celu dostosowania zapotrzebowania na nową zabudowę do możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej oraz społecznej.

7. Określając zapotrzebowanie na nową zabudowę, o którym mowa w ust. 5 pkt 1, bierze się pod uwagę:

1) perspektywę nie dłuższą niż 30 lat;

2) niepewność procesów rozwojowych wyrażającą się możliwością zwiększenia zapotrzebowania w stosunku do wyników analiz nie więcej niż o 30%.

Art. 15. 1. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem, wraz z uzasadnieniem. W uzasadnieniu przedstawia się w szczególności:

1) sposób realizacji wymogów wynikających z art. 1 ust. 2–4;

2) zgodność z wynikami analizy, o której mowa w art. 32 ust. 1, wraz datą uchwały rady gminy, o której mowa w art. 32 ust. 2;

3) wpływ na finanse publiczne, w tym budżet gminy.

Art. 20. 1. W przypadku gdy ustalenia gminnego programu rewitalizacji są niezgodne ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, przeprowadza się postępowanie w sprawie zmiany tego studium, w celu jego dostosowania do gminnego programu rewitalizacji.

2. Wójt, burmistrz albo prezydent miasta sporządza projekt zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, uwzględniający ustalenia gminnego programu rewitalizacji, niezwłocznie po uchwaleniu tego programu. Postępowanie w sprawie zmiany studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy prowadzi się w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Art. 27. 3. Lokalizację inwestycji wymienionych w ust. 1 (budynków służących rozwojowi społecznego budownictwa czynszowego wykonywana na obszarze Stref) określa się w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, wskazując dla nieruchomości przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, że realizacja zabudowy zgodnej z tym planem następuje w ramach realizacji inwestycji celu publicznego w rozumieniu art. 6 ustawy z dnia

21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz.U. 2016, poz. 961)

Art. 3. Lokalizacja elektrowni wiatrowej następuje wyłącznie na podstawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 i 904), zwanego dalej „planem miejscowym”.

Art. 4. 1. Odległość, w której mogą być lokalizowane i budowane:

- 1) elektrownia wiatrowa – od budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, oraz
 - 2) budynek mieszkalny albo budynek o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa – od elektrowni wiatrowej – jest równa lub większa od dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej mierzonej od poziomu gruntu do najwyższego punktu budowli, wliczając elementy techniczne, w szczególności wirnik wraz z łopatami (całkowita wysokość elektrowni wiatrowej).
2. Odległość, o której mowa w ust. 1, wymagana jest również przy lokalizacji i budowie elektrowni wiatrowej od form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–3 i 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2015 r. poz. 1651, 1688 i 1936 oraz z 2016 r. poz. 422), oraz od leśnych kompleksów promocyjnych, o których mowa w art. 13b ust. 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2015 r. poz. 2100 oraz z 2016 r. poz. 422, 586 i 903), przy czym ustanawianie tych form ochrony przyrody oraz leśnych kompleksów promocyjnych nie wymaga zachowania odległości, o której mowa w ust. 1.
3. Odległość, o której mowa w ust. 1, nie jest wymagana przy przebudowie, nadbudowie, rozbudowie, remoncie, montażu lub odbudowie budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa.

Art. 6. Odległość określoną zgodnie z art. 4 uwzględniają:

- 1) organy gminy – przy sporządzaniu oraz uchwalaniu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy albo jego zmiany;
- 2) organy gminy oraz wojewoda – przy sporządzaniu oraz uchwalaniu albo przyjmowaniu planu miejscowego albo jego zmiany;
- 3) organy gminy i wojewoda – przy wydawaniu decyzji o warunkach zabudowy.

2.2. Dokumenty strategiczne mające wpływ na aktualność studium i planów miejscowych

2.2.1. Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030

Cele w horyzoncie do 2030 r. dla województwa lubelskiego istotne dla Gminy Horodło:

- poprawa spójności wewnętrznej i terytorialne równoważenie rozwoju kraju poprzez promowanie integracji funkcjonalnej, tworzenie warunków dla rozprzestrzeniania się czynników rozwoju, wielofunkcyjny rozwój obszarów wiejskich oraz wykorzystanie potencjału wewnętrznego wszystkich terytoriów,
- rozwijanie powiązań funkcjonalnych, zwłaszcza pomiędzy regionami Polski Wschodniej,
- zwiększanie produktywności działalności rolniczej i leśnictwa wspierającej rozwój wielofunkcyjności obszarów wiejskich,
- restrukturyzację i rozwój nowych funkcji na obszarach peryferyjnych, tj. o niskim poziomie rozwoju i słabej dostępności do usług, a także restrukturyzację i rewitalizację obszarów zdegradowanych,
- poprawa dostępności terytorialnej kraju w różnych skalach przestrzennych poprzez

rozwijanie infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.

- budowę regionalnej sieci szerokopasmowej oraz regionalnej infrastruktury informacji przestrzennej,
- kształtowanie struktur przestrzennych wspierających osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego i walorów krajobrazowych Polski.
- integrację działań w zakresie funkcjonowania spójnej sieci ekologicznej kraju jako podstawy ochrony najcenniejszych zasobów przyrodniczych i krajobrazowych,
- przeciwdziałanie fragmentacji przestrzeni przyrodniczej,
- wprowadzenie gospodarowania krajobrazem zgodnie z Europejską Konwencją Krajobrazową,
- racjonalizację gospodarowania ograniczonymi zasobami wód powierzchniowych i podziemnych, w tym zapobieganie występowaniu deficytu wody na potrzeby ludności i rozwoju gospodarczego,
- osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód i związanych z nimi ekosystemów,
- zmniejszenie obciążenia środowiska emisjami zanieczyszczeń do wód, atmosfery i gleby,
- zabezpieczenie cennych gospodarczo złóż kopalin i zwiększenie wykorzystania surowców wtórnych.
- zwiększenie odporności struktury przestrzennej na zagrożenia naturalne i utratę bezpieczeństwa energetycznego oraz kształtowanie struktur przestrzennych wspierających zdolności obronne państwa.
- zwiększenie produkcji energii ze źródeł odnawialnych,
- zwiększenie możliwości wydobycia gazu ziemnego w województwie lubelskim, w tym ze złóż niekonwencjonalnych (gaz łupkowy),
- rozbudowę sieci elektroenergetycznych NN i WN, magistralnej sieci gazowej, infrastruktury przesyłu ropy naftowej,
- zapewnienie niekolizyjnego funkcjonowania oraz możliwości rozwoju obiektów i infrastruktury istotnych dla obronności państwa,
- zwiększenie odporności zagospodarowania przestrzennego na skutki ekstremalnych zjawisk naturalnych,
- przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego,
- nadrzędność ponadlokalnych zadań publicznych w kształtowaniu zagospodarowania przestrzennego,
- monitorowanie procesów przestrzennych w skali regionalnej.

Gmina Horodło w skali kraju znajduje się w obszarach o najniższej dostępności przestrzennej do ośrodków wzrostu oraz o niskim poziomie rozwoju i słabej dostępności do usług. Kierunki działań polityki przestrzennej na rzecz poprawy spójności wewnętrznej kraju określone dla Gminy Horodło to:

- zwiększenie dostępu do usług podstawowych, w tym komunikacyjnych
- działania restrukturyzacyjne na obszarach depopulacyjnych dotyczące obszarów wiejskich
- działania wspierające procesy urbanizacyjne, restrukturyzacja obszarów wiejskich, wykorzystanie uwarunkowanych politycznie potencjałów wynikających z położenia przygranicznego.

Gmina Horodło znajduje się w wiejskich obszarach funkcjonalnych wymagających wsparcia procesów rozwojowych, dla których działania z zakresu planowania przestrzennego na rzecz efektywnego planowania inwestycji publicznych w warunkach zmniejszającego się

zaludnienia i zagrożenia utratą funkcji, koordynacji działań prowadzonych na tych obszarach w ramach różnych polityk sektorowych, oraz działaniom restrukturyzacyjnych podejmowanym w ramach polityki rozwoju regionalnego, w tym polityki rozwoju obszarów wiejskich.

2.2.2. Strategia Rozwoju Województwa Lubelskiego na lata 2014 -2020 (z perspektywą do roku 2030)

Cel strategiczny: Wzmacnianie urbanizacji regionu.

Cel operacyjny: Wspieranie ponadlokalnych funkcji miast,

Cel strategiczny: Restrukturyzacja rolnictwa oraz rozwój obszarów miejskich,

Cele operacyjne:

- Wspieranie ponadlokalnych funkcji miast,
- Poprawa warunków dla wzrostu konkurencyjności i towarowości gospodarstw,
- Rozwój przetwórstwa rolno-spożywczego,
- Wzmocnienie doradztwa rolniczego oraz promowanie i wspieranie inicjatyw współpracy rolników i mieszkańców wsi,
- Wspieranie przedsiębiorczości na wsi i tworzenia pozarolniczych miejsc pracy na obszarach wiejskich,
- Wyposażenie obszarów wiejskich w infrastrukturę transportową, komunalną i energetyczną.

Cel strategiczny: Selekttywne zwiększanie potencjału wiedzy, kwalifikacji, zaawansowania technologicznego, przedsiębiorczości i innowacyjności regionu.

Cele operacyjne:

- Wspieranie najbardziej perspektywicznych kierunków badań i ich komercjalizacji,
- Wspieranie kierunków kształcenia na poziomie wyższym szczególnie istotnych dla przyszłego rynku pracy regionu oraz mających unikatowe znaczenie w skali ponadregionalnej,
- Stworzenie systemu wsparcia naukowego, eksperckiego i wdrożeniowego na rzecz rozwoju wybranych sektorów gospodarki,
- Rozwijanie systemu kształcenia dostosowanego do specyfiki regionu,
- Wspieranie małych i średnich przedsiębiorstw,
- Rozwój społeczeństwa informacyjnego.

Cel strategiczny: Funkcjonalna, przestrzenna, społeczna i kulturowa integracja regionu.

Cele operacyjne:

- Poprawa wewnętrznego skomunikowania regionu,
- Wspieranie włączenia społecznego,
- Wzmacnianie społecznej tożsamości regionalnej i rozwijanie więzi współpracy wewnątrzregionalnej,
- Przełamywanie niekorzystnych efektów przygranicznego położenia regionu,
- Racjonalne i efektywne wykorzystywanie zasobów przyrody dla potrzeb gospodarczych i rekreacyjnych, przy zachowaniu i ochronie walorów środowiska przyrodniczego.

Gmina Horodło znajduje się w trzech obszarach strategicznej interwencji (przygraniczny obszar funkcjonalny, obszar ochrony i kształtowania zasobów wodnych oraz obszar rozwoju gospodarki rolniczej).

2.2.3. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego (PZPWL) przyjęty w dniu 29 grudnia 2015 r. (Dz.Urz.Woj. Lubel. 5441).

Polityka zagospodarowania przestrzennego województwa lubelskiego jest komplementarna z Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 oraz Strategią Rozwoju Województwa Lubelskiego na lata 2014-2020 (z perspektywą do 2030).

Osadnictwo i infrastruktura społeczna

Cel główny: Policentryczny rozwój sieci osadniczej.

Cele szczegółowe:

- Równomierny rozwój wielofunkcyjnych ośrodków lokalnych.
- Koncentracja osadnictwa wiejskiego.
- Poprawa dostępu do usług publicznych i infrastruktury społecznej.
- Rozwój usług i sieci ośrodków pomocy społecznej wynikającej z rosnącej liczby seniorów.

Zasada ogólna: Dążenie do zwartości i wielofunkcyjności zabudowy terenów zabudowy (skupianie zabudowy i zapewnianie bliskiej dostępności podstawowych funkcji).

Zasady szczegółowe:

- Efektywne wykorzystywanie terenów przeznaczonych pod zabudowę minimalizujące jej ekspansję na tereny otwarte.
- Harmonizowanie układów osadniczych z siecią ekologiczną.
- Projektowanie wielofunkcyjnych jednostek urbanistycznych z zapewnieniem pełnej obsługi w infrastrukturę techniczną i społeczną.
- Segregacja i strefowanie funkcji wykluczające prawdopodobieństwo wystąpienia kolizji. Restytucja powierzchni biologicznie czynnych i włączanie ich w systemy zieleni miejskiej w projektach rewitalizacji terenów zdegradowanych.

Przestrzenne warunki realizacji regionalnej polityki rozwoju

- Krystalizowanie struktury osadnictwa wiejskiego i wydobycie niewykorzystanych potencjałów terenów wiejskich wymaga:
 - porządkowania struktur przestrzennych (ruralistycznych i urbanistycznych), możliwie z zachowaniem skali i form zabudowy charakterystycznych dla terenów wiejskich,
 - zapewnienia dostępności do ośrodków obsługi skupiających funkcje usługowe (ośrodki gminne, ośrodki powiatowe),
 - przywrócenia i usprawnienia powiązań komunikacyjnych miejscowości wiejskich z ośrodkami lokalnymi i ponadlokalnymi (w tym transportu zbiorowego),
 - zachowania dziedzictwa kulturowego z jego wykorzystaniem w rozwoju turystyki,
 - zwiększenia udziału funkcji pozarolniczych (rozwój wielofunkcyjny) w kształtowaniu osadnictwa wiejskiego,
 - rozbudowy infrastruktury technicznej, zwłaszcza sanitarnej i utylizacji odpadów,
 - poprawy stanu technicznego infrastruktury elektroenergetycznej i stabilności zaopatrzenia w energię, z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych.
- W zależności od rangi ośrodka wskazuje się preferencje lokalizacji następujących funkcji wzmacniających te ośrodki oraz zapewniających właściwą obsługę mieszkańców regionu:
 - w gminnych ośrodkach lokalnych: usług podstawowych w zakresie administracji, porządku publicznego i bezpieczeństwa, telekomunikacji, ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, kultury, oświaty i wychowania, handlu i gastronomii, a także inne usługi i drobna przedsiębiorczość,
 - w wiejskich jednostkach osadniczych: usługi elementarne.
- Uznaje się za celowe wskazywanie w dokumentach planistycznych szczebla lokalnego

obiektów dziedzictwa kulturowego, które mogą być wykorzystane jako placówki instytucji kultury.

- W gminnych dokumentach planistycznych należy zapewnić terenowe możliwości kompleksowego rozwoju usług ochrony zdrowia i opieki społecznej.
- Kształtowanie placówek edukacyjnych jako przestrzeni kompleksowych (dydaktyczna, sportowa, kulturalna).
- Przy restrukturyzacji funkcjonalnej terenów zainwestowanych należy w pierwszej kolejności przeznaczać niewykorzystane obiekty na usługi ogólnodostępne służące celom publicznym oraz uzupełnianiu bazy infrastruktury społecznej.

Środowisko przyrodnicze

Cele główne:

- Wzbogacanie i racjonalne gospodarowanie zasobami naturalnymi uwzględniające potrzeby przyszłych pokoleń.
- Utrzymanie walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazu.
- Zintegrowana ochrona jakości środowiska życia człowieka.
- Wzmocnienie stabilności środowiska przyrodniczego.

Cele szczegółowe:

- Zabezpieczenie potrzeb wodnych regionu.
- Harmonijne zagospodarowanie przestrzeni krajobrazowej.
- Powiększanie zasobów leśnych.
- Ochrona i wykorzystanie naturalnych zasobów uzdrowiskowych.
- Utrzymanie walorów obszarów wyróżniających się szczególnymi cechami przyrodniczymi i krajobrazowymi.
- Integrowanie regionalnego systemu obszarów chronionych z systemami krajowymi i europejskimi.
- Przywrócenie walorów przyrodniczych i krajobrazowych obszarom zdegradowanym i o zniekształconych stosunkach ekologicznych.
- Zwiększenie odporności środowiska na antropopresję oraz poziomu bezpieczeństwa przed ekstremalnymi zjawiskami naturalnymi.

Zasady ogólne:

- Dostosowanie zagospodarowania przestrzennego do cech naturalnych, predyspozycji, walorów i odporności środowiska na antropopresję.
- Zapewnienie spójności i ciągłości przestrzeni przyrodniczej.

Zasady szczegółowe:

- Przeznaczanie wód podziemnych na cele komunalne (pitne) i dla gałęzi przemysłu wymagających wód szczególnie dobrej jakości (spożywczego i farmaceutycznego), a wód powierzchniowych na cele technologiczne w pozostałych gałęziach przemysłu, a także do nawodnień i na cele energetyczne.
- Trwałe utrzymywanie terenów zalesionych w strefach wododziałowych i mokradeł sprzyjających retencjonowaniu wody w glebie.
- Ochrona złóż surowców mineralnych przed zagospodarowaniem utrudniającym w przyszłości podjęcie eksploatacji.
- Ochrona przed fragmentacją zwartych kompleksów gleb o najwyższej przydatności w produkcji rolniczej.
- Przeciwdziałanie fragmentacji środowiska prowadzącej do izolacji poszczególnych populacji.
- Zachowywanie ciągłości morfologicznej rzek dla osiągnięcia ich dobrego stanu i potencjału dla potrzeb ichtiofauny.

- Ochrona różnorodności biologicznej w użytkowanym rolniczo środowisku przyrodniczym.
- Oszczędne wykorzystywanie otwartej przestrzeni na cele inwestycyjne.
- Dbalność o integralność obszarów cennych przyrodniczo i ich łączność z innymi obszarami.
- Zwiększanie przenikalności barier utrudniających migrację zwierząt.
- Minimalizowanie kolizji inwestycji transportowych ze środowiskiem przyrodniczym, w tym w szczególności z siecią ekologiczną.
- Przywracanie drożności dolinnym korytarzom ekologicznym.
- Kompleksowa ochrona ekosystemów rzecznych przed degradacją obejmująca koryta rzek oraz obszary przyrzeczne z podziemnymi zasobami wód aluwialnych.
- Komplementarne stosowanie działań ekologicznych i technicznych w podnoszeniu odporności środowiska na zagrożenia.
- Preferowanie gospodarki niskoemisyjnej.
- Zwiększanie zasobów wodnych i leśnych w sposób zapewniający ochronę siedlisk cennych przyrodniczo i walorów krajobrazowych.
- Wzbogacanie przestrzeni zabudowanych i ciągów komunikacyjnych zielenią towarzyszącą, służącą zaspokajaniu instynktownych potrzeb ludzi żyjących w środowisku przekształconym antropomorficznie (zurbanizowanym).

Środowisko kulturowe

Cel główny: Wzmacnianie tożsamości kulturowej regionu przez ochronę i pielęgnację zasobów kulturowych oraz ich wzbogacanie walorami współczesnymi.

Cele szczegółowe:

- Identyfikacja, zachowanie i ochrona zasobów dziedzictwa kulturowego oraz różnorodności krajobrazu kulturowego.
- Zachowanie przed zatarciem specyfiki kulturowej ukształtowanych historycznie struktur przestrzennych.
- Zachowanie i wzbogacanie zasobów dóbr kultury współczesnej.
- Rozwój i efektywne wykorzystanie potencjału kulturowego.

Zasada ogólna

- Integrowanie walorów kulturowych z przestrzenią społeczno-gospodarczą regionu.

Zasady szczegółowe:

- Koordynacja ochrony i zachowania dziedzictwa kulturowego z polityką ochrony środowiska przyrodniczego i rozwoju turystyki.
- Zintegrowane podejście do ochrony oraz wykorzystywania zasobów kulturowych w planowaniu przestrzennym.
- Zachowywanie i uczytelnianie istniejących wartości estetyczno-widokowych związanych z rzeźbą terenu oraz jego naturalnym i kulturowym pokryciem.
- Dążenie do redukcji kolizji krajobrazowych i estetycznych we wszelkich zmianach zagospodarowania.
- Dbalność o estetykę i integralność wizualną zespołów zabudowy.
- Promowanie wzorów architektury rodzimej w obszarach o wysokich walorach krajobrazowych.

Gospodarka

Cel główny: Zwiększenie konkurencyjności gospodarki województwa oraz poprawa jego atrakcyjności inwestycyjnej.

Cele szczegółowe:

- Rozwój potencjału społeczno-ekonomicznego węzłów i ośrodków gospodarczych.
 - Wykorzystywanie endogenicznych potencjałów i rozwój specjalizacji regionalnych .
 - Zrównoważone wykorzystanie potencjałów rozwojowych tkwiących w zagospodarowaniu przestrzennym i zasobach naturalnych przestrzeni województwa.
 - Dywersyfikacja działalności gospodarczej na obszarach wiejskich.
 - Zwiększenie konkurencyjności gospodarki rybackiej opartej na wysokiej jakości produktach akwakultury.
 - Rozwój infrastruktury turystycznej.
 - Zapewnienie sprawnej obsługi komunikacyjnej obszarów i terenów rekreacyjnych.
- Zasada ogólna:
- Równoważenie rozwoju gospodarczego poszczególnych części obszaru województwa.
 - Wzbogacanie funkcjonalne obszarów wiejskich.

Zasady szczegółowe:

- Przeznaczenie gruntów najniższej jakości (kl. V, VI) pod zalesienia i do produkcji biomasy na cele energetyczne.
- Użytkowanie gruntów rolnych w dostosowaniu do chłonności, odporności i sposobu funkcjonowania środowiska.
- Stosowanie w kształtowaniu i użytkowaniu rolniczej przestrzeni produkcyjnej rozwiązań zawartych w Kodeksie dobrej praktyki rolniczej.
- Uwzględnianie wielofunkcyjności terenów związanych z gospodarką rybacką (wędkarstwo, rekreacja, retencja).
- Trwałość funkcji gospodarki stawowej w zagospodarowaniu przestrzennym.
- Podnoszenie standardu zagospodarowania w obszarach rekreacyjnych w zakresie infrastruktury sozotechnicznej i wypoczynkowej.
- Dostosowanie form zagospodarowania i intensywności użytkowania turystycznego do chłonności środowiska przyrodniczego.
- Zapewnianie ogólnej dostępności stref przybrzeżnych użytkowanych rekreacyjnie naturalnych zbiorników wodnych.
- Prowadzenie trwałej i zrównoważonej gospodarki leśnej.
- Lokalizowanie obszarów aktywności gospodarczej w sposób minimalizujący naruszanie zasobów gruntów rolnych wysokiej klasy.

Infrastruktura techniczna

Transport

Cel główny: Poprawa dostępności komunikacyjnej regionu.

Cele szczegółowe:

- Stworzenie kluczowej infrastruktury umożliwiającej sprawne powiązania transportowe obszaru województwa z głównymi ośrodkami miejskimi w kraju i w Europie.
- Poprawa wewnętrznych powiązań transportowych.
- Wzrost roli transportu publicznego w obsłudze podróżnych.
- Integracja różnych środków transportu w organizacji systemu przewozów

Zasada ogólna:

- Optymalizacja sieci transportowej.

Zasady szczegółowe:

- Kształtowanie zagospodarowania sprzyjającego integrowaniu publicznego transportu miejskiego i pozamiejskiego.
- Uwzględnianie potrzeb ruchu rowerowego i pieszego w planowaniu i projektowaniu układów komunikacyjnych.
- Lokalizowanie elementów infrastruktury komunikacyjnej umożliwiające optymalną

organizację usług transportowych.

- Zapewnianie warunków przestrzennych niezbędnych dla budowy bezkolizyjnych skrzyżowań z linią kolejową przy lokalizacji ciągów komunikacyjnych lub przebudowy istniejących skrzyżowań jednopoziomowych.

Energetyka

Cel główny: Zwiększenie bezpieczeństwa energetycznego województwa.

Cele szczegółowe:

- Zaspokojenie zapotrzebowania odbiorców na media energetyczne.
- Osiągnięcie stabilności dostaw energii.
- Dywersyfikacja źródeł energii przy uwzględnieniu odnawialnych źródeł energii.

Zasada ogólna

- Tworzenie układów przestrzennych sieci dystrybucyjnych sprzyjających rozwojowi społeczno - gospodarczemu.

Zasady szczegółowe:

- Uwzględnianie warunków środowiskowych w lokalizowaniu urządzeń produkujących energię ze źródeł odnawialnych.
- Wprowadzanie rozwiązań zmniejszających zużycie energii pierwotnej (surowce energetyczne) i finalnej (elektrycznej i ciepłej), a także strat w przesyłce.
- Wykorzystywanie istniejących korytarzy technicznych przy realizacji nowych linii.
- Zmniejszenie uciążliwości energetyki dla środowiska.

Teleinformatyka

Cel główny: Powszechny dostęp do usług teleinformatycznych.

Cele szczegółowe:

- Poprawa dostępności do szerokopasmowego Internetu.
- Zapewnienie łączności telekomunikacyjnej w obszarze całego województwa.
- Rozwój sieci punktów publicznego dostępu do Internetu (hot spot).

Zasada ogólna: Optymalizacja rozmieszczenia infrastruktury telekomunikacyjnej.

Zasada szczegółowa: Dbalność o walory krajobrazowe i unikanie kolizji z terenami zabudowy mieszkaniowej przy lokalizowaniu masztów telefonii komórkowej.

Gospodarka wodno-ściekowa

Cel główny: Wyposażenie jednostek osadniczych w kompleksowe systemy wodno-kanalizacyjne.

Cele szczegółowe:

- Ochrona obszarów zasobowych wód podziemnych oraz ujęć wody.
- Uporządkowanie gospodarki ściekowej w pierwszej kolejności na obszarach wskazywanych do szczególnej ochrony wód.
- Zapewnienie skutecznej ochrony terenów zurbanizowanych przed ściekami deszczowymi.
- Zmniejszenie dysproporcji pomiędzy rozwojem sieci wodociągowych i sieci kanalizacyjnych.

Zasada ogólna: Zintegrowanie zarządzania poborem wody i odprowadzaniem ścieków w obrębie jednostek bilansowych zlewni.

Zasady szczegółowe:

- Równoległa realizacja sieci wodociągowej i sieci kanalizacyjnej na terenach zwartej zabudowy.
- Stosowanie wodooszczędnych technologii.

Gospodarka odpadami

Cel główny: Wyposażenie obszaru województwa w niezbędną liczbę obiektów i instalacji do zagospodarowania odpadów komunalnych, przemysłowych i niebezpiecznych.

Cele szczegółowe:

- Optymalizacja zasięgów regionów obsługi systemem gospodarowania odpadami.
- Zapobieganie degradacji środowiska poprzez zmniejszenie uciążliwości składowisk gminnych, w tym poprzez rekultywację zamkniętych obiektów.

Zasada ogólna

- Kompleksowe i systemowe prowadzenie gospodarki odpadami.

Zasady szczegółowe:

- Lokalizowanie urządzeń i obiektów infrastruktury gospodarki odpadami w sposób bezpieczny dla środowiska człowieka i możliwie najmniej ingerujący w krajobraz.
- Wykorzystywanie biomasy z odpadów do produkcji energii elektrycznej lub ciepłej.

Obronność i bezpieczeństwo publiczne

Cel główny: Zapewnienie warunków przestrzennych służących potrzebom obronnym państwa oraz ochronie ludności i jej mienia przed zagrożeniami naturalnymi i cywilizacyjnymi.

Cele szczegółowe:

- Zabezpieczenie możliwości funkcjonowania i rozwoju infrastruktury niezbędnej dla potrzeb obronności państwa.
- Zwiększenie odporności zagospodarowania przestrzennego na skutki ekstremalnych zjawisk naturalnych.
- Usprawnienie systemów bezpieczeństwa publicznego.
- Zapobieganie i zminimalizowanie skutków poważnych awarii przemysłowych.

Zasady ogólne:

- Zapobieganie w zagospodarowaniu przestrzennym kolizjom funkcjonalnym tworzącym zagrożenia dla bezpieczeństwa publicznego.

Zasady szczegółowe:

- Zapewnianie bezpiecznego i bezkolizyjnego funkcjonowania terenów zamkniętych i obiektów wojskowych.
- Uwzględnianie wymogów obronności w rozwoju elementów infrastruktury cywilnej, możliwej do wykorzystania w przypadku zagrożenia granic.
- Wprowadzanie ograniczeń w sposobie zagospodarowania i użytkowania terenu na obszarach zagrożonych powodzią.
- Preferowanie możliwie najmniej inwazyjnych w środowisko rozwiązań przestrzennych służących ochronie przed powodzią.
- Zachowanie drożności fluwialnej dolin dla zapewnienia naturalnego spływu wód wezbraniowych.
- Kształtowanie układów infrastruktury zapewniających bezpieczny i sprawny przebieg działań ratowniczych.
- Zapewnianie alternatywnych kierunków zaopatrzenia ludności i obiektów o znaczeniu strategicznym w nośniki energii i wodę.
- Uwzględnianie w sposobie zagospodarowania możliwości wystąpienia zagrożeń na terenach wokół zakładów o zwiększonym ryzyku oraz zakładów o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Gminę Horodło wyodrębniono jako obszar o utrudnionym dostępie do usług publicznych wyższego rzędu (przede wszystkim specjalistycznych usług medycznych, usług

ponadpodstawowych i wyższego rzędu w zakresie edukacji, w tym wyższego szkolnictwa zawodowego, usług kultury wysokiej) oraz miejskich rynków pracy.

PZPWL zakłada harmonizowanie ukształtowanej dotychczas struktury zarówno w odniesieniu do relacji pomiędzy układem naturalnym i antropogenicznym, jak i w obrębie obu układów.

W układach struktury funkcjonalno-przestrzennej różnicuje się priorytety rozwojowe dla poszczególnych jej elementów. W związku z tym przyjmuje się zasadę nadrzędności działań służących utrzymaniu i wzmocnieniu ich funkcji podstawowych (wiodących) oraz preferencje rozwojowe, tj. w odniesieniu do:

- elementów węzłowych układu antropogenicznego – intensywny rozwój społeczno-gospodarczy z zapewnieniem prawidłowego funkcjonowania lokalnych systemów przyrodniczych decydujących o jakości przestrzeni zamieszkania, tj. odpowiednio w odniesieniu do miejscowości stanowiącej ogniwo obsługi transportu (Zosin) oraz rozwoju przestrzennego i infrastrukturalnego w sąsiedztwie terenów zainwestowanych i miejscowości z przygotowanymi terenami dla rozwoju przedsiębiorczości pozarolniczej (podstrefa Tarnobrzesckiej SSE m. Strzyżów gm. Horodło).
- elementów liniowych układu antropogenicznego – rozwój infrastruktury transportowej zapewniającej sprawność powiązań komunikacyjnych, minimalizującej zagrożenia bezpieczeństwa publicznego oraz kolizje z elementami regionalnej sieci ekologicznej,
- elementów obszarowych układu naturalnego – podporządkowanie wszelkiej działalności utrzymaniu wartości przyrodniczych,
- elementów pasmowych układu naturalnego – podporządkowanie wszelkich działań utrzymaniu ciągłości powiązań ekologicznych,
- elementów strefowych w obszarach rolniczych – zachowanie naturalnych wartości zasobów rolniczej przestrzeni produkcyjnej oraz zrównoważony rozwój gospodarki rolnej i funkcji towarzyszących.

Wiejską strukturę osadniczą tworzą:

- miejscowości gminne jako lokalne ośrodki obsługi,
- miejscowości sołeckie jako elementarne ośrodki obsługi,

Krystalizowanie struktury osadnictwa wiejskiego i wydobycie niewykorzystanych potencjałów terenów wiejskich wymaga:

- porządkowania struktur przestrzennych (ruralistycznych i urbanistycznych), szczególnie w obszarach funkcjonalnych miast, możliwie z zachowaniem skali i form zabudowy charakterystycznych dla terenów wiejskich,
- zapewnienia dostępności do ośrodków obsługi skupiających funkcje usługowe (ośrodki gminne, ośrodki powiatowe),
- przywrócenia i usprawnienia powiązań komunikacyjnych miejscowości wiejskich z ośrodkami lokalnymi i ponadlokalnymi (w tym transportu zbiorowego),
- zachowania dziedzictwa kulturowego z jego wykorzystaniem w rozwoju turystyki,
- zwiększenia udziału funkcji pozarolniczych (rozwój wielofunkcyjny) w kształtowaniu osadnictwa wiejskiego,
- rozbudowy infrastruktury technicznej, zwłaszcza sanitarnej i utylizacji odpadów,
- poprawy stanu technicznego infrastruktury elektroenergetycznej i stabilności zaopatrzenia w energię, z wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych.

Preferencje lokalizacji funkcji w gminnych ośrodkach lokalnych dotyczą usług podstawowych w zakresie administracji, porządku publicznego i bezpieczeństwa, telekomunikacji, ochrony zdrowia ludzi i zwierząt, kultury, oświaty i wychowania, handlu

i gastronomii, a także inne usług i drobnej przedsiębiorczości, a w wiejskich jednostkach osadniczych - usług elementarnych. Miejscowość Zosin uznaje się ośrodkiem wzmacniania i rozwoju funkcji specjalistycznych związanych z przygranicznym położeniem.

Gmina Horodło znajduje się w obszarach funkcjonalnych o znaczeniu:

1) ponadregionalnym:

a) wiejskich, wymagających wsparcia procesów rozwojowych. Obszary wiejskie wymagające wsparcia procesów rozwojowych to obszary o utrudnionym dostępie do ośrodka wojewódzkiego i ośrodków subregionalnych oraz o słabo rozwiniętej sieci mniejszych miast. Obszary te w znikomym stopniu uczestniczą we współczesnych procesach rozwojowych kraju. Oferują niedochodowe miejsca pracy, głównie w niewyspecjalizowanym rolnictwie oraz uzupełniająco w innych sferach gospodarki, dodatkowo narażone są na wahania sezonowe (turystyka) i zagrożone likwidacją w warunkach dekonunktury. Duża część mieszkańców jest nieaktywna zawodowo ze względu na zaburzoną strukturę demograficzną (emigracja zarobkowa), wynikającą również z braku alternatywnych źródeł dochodów (ukryte bezrobocie strukturalne na wsi). Przyjęte cele rozwoju zagospodarowania przestrzennego to: wzmacnianie powiązań funkcjonalnych (transportowych, teleinformatycznych, społeczno-gospodarczych) z lokalnymi ośrodkami rozwoju oraz stworzenie warunków dla rozwoju przedsiębiorczości związanej z produkcją rolną i wykorzystywaniem walorów środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego w turystyce. Zasada zagospodarowania przestrzennego określa dostosowywanie zagospodarowania do warunków zmniejszającego się zaludnienia.

b) przygranicznym w strefie nadgranicznej. Najważniejszym problemem dla dalszego rozwoju funkcji transgranicznych jest niedostateczna gęstość przejść granicznych zarówno drogowych jak i kolejowych, a także przejść turystycznych, sezonowych i obsługujących mały ruch graniczny. Rozwój społeczno-gospodarczy obszaru w dużym stopniu uzależniony jest od zahamowania stale pogłębiających się negatywnych procesów demograficznych i strukturalnych. Przyjęte cele rozwoju zagospodarowania przestrzennego to:

- zwiększenie dostępności w relacjach krajowych i regionalnych (poprawa dostępu do usług, sieci transportowych i telekomunikacyjnych),
- rozwój sieci przejść granicznych i infrastruktury granicznej,
- rozbudowa infrastruktury logistycznej.

Zasady zagospodarowania przestrzennego:

- uwzględnianie w zagospodarowaniu potrzeb związanych z obronnością i bezpieczeństwem publicznym,
- integrowanie systemów transportowych,
- usprawnienie powiązań transportowych.

2) regionalnym:

a) rozwoju gospodarki żywnościowej charakteryzującym się dużą koncentracją gleb o najwyższej przydatności dla produkcji żywności oraz szczególnie przydatnych dla rozwoju rolnictwa towarowego. Priorytetem rozwojowym jest optymalne wykorzystanie potencjału produkcyjnego gleb oraz aktywizacja gospodarcza poprzez rozwój przetwórstwa rolno-spożywczego. Określono także funkcje rozwojowe: podstawowe (gospodarcza, ukierunkowana na produkcję rolniczą), towarzyszące (turystyczna) oraz wiodące kierunki zagospodarowania:

- produkcja roślinna,
- rozwój bazy przetwórstwa rolno-spożywczego,
- rozwój agroturystyki jako formy wzbogacenia funkcjonalnego obszarów wiejskich,

- rozwój infrastruktury turystycznej (głównie szlaków turystycznych),
- produkcja zdrowej żywności,
- rozwój infrastruktury technicznej i transportowej.

Zasady i warunki zagospodarowania:

- utrzymanie w użytkowaniu rolniczym gleb o najwyższej przydatności dla produkcji roślinnej,
- utrzymanie trwałych użytków zielonych dla przeciwdziałania skutkom zmian klimatycznych,
- przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy na terenach otwartych,
- wzbogacanie przyrodnicze agroekosystemów poprzez fitomelioracje,
- dostosowanie struktury agrarnej do potrzeb wysokotowarowego rolnictwa,
- aktywna ochrona walorów krajobrazu kulturowego i dbałość o jakość przestrzenną zagospodarowania.

Typ obszaru strategicznej interwencji według SRWL:

- nowoczesna wieś – obszary rozwoju gospodarki rolniczej,
- obszary ochrony i kształtowania zasobów wodnych,
- obszary przygraniczne.

Typ obszaru funkcjonalnego według KPZK 2030

- obszary funkcjonalne szczególnego zjawiska w skali makroregionalnej – ochrony gleb dla celów produkcji rolnej,
- wiejskie obszary funkcjonalne – wymagające wsparcia procesów rozwojowych.

Ze względu na potrzeby związane z poprawą bezpieczeństwa, a także utrzymania w użytkowaniu gospodarczym łąk i pastwisk wskazuje się strefę, obejmującą obszary gmin w dolinie Bugu: Horodło, m. i gm. Hrubieszów, Mircze, Dołhobyczów, dla realizacji działań w ramach pakietu strategicznej interwencji – *Obszary ochrony i kształtowania zasobów wodnych*.

- b) nadbużańskim, charakteryzującym się wysokimi walorami przyrodniczymi i krajobrazowymi wynikającymi z mało przekształconego środowiska, zarówno po polskiej stronie (rezerwat przyrody Liski I, Strzelecki Park Krajobrazowy i Nadbużański (część południowa) Obszar Chronionego Krajobrazu), jak i po wschodniej granicy z wiodącymi kierunkami zagospodarowania obejmującymi m. in.: realizację przejść granicznych dla ruchu lokalnego o charakterze turystycznym, rozwój drobnej przedsiębiorczości (w mikrostrukturach gospodarczych), wykorzystanie walorów przyrodniczych i kulturowych dla rozwoju turystyki (w tym walorów krajoznawczych rzeki Bug w rozwoju turystyki wodnej), adaptację zabudowy zagrodowej dla potrzeb rekreacji. Obszar ten jest przestrzenią nakładania się zagrożeń związanych z działalnością człowieka oraz zagrożeń naturalnych. Do najważniejszych należą: niski poziom rozwoju infrastruktury komunalnej oraz zagrożenia powodziowe (występujące na całym obszarze funkcjonalnym w związku z czym stanowi on strefę realizacji działań w ramach pakietu strategicznej interwencji *Obszary ochrony i kształtowania zasobów wodnych*).

Przyjęto wiodące kierunki zagospodarowania:

- realizacja przejść granicznych dla ruchu lokalnego o charakterze turystycznym,
- rozwój drobnej przedsiębiorczości (w mikrostrukturach gospodarczych),
- wykorzystanie walorów przyrodniczych i kulturowych dla rozwoju turystyki (w tym walorów krajoznawczych rzeki Bug w rozwoju turystyki wodnej),
- adaptacja zabudowy zagrodowej dla potrzeb rekreacji,
- utrzymanie użytkowania łąkowo-pastwiskowego terenów odpowiadających za naturalną retencję wód powodziowych.

Zasady i warunki zagospodarowania:

- utrzymanie naturalnej retencyjności doliny Bugu,
- użytkowanie doliny Bugu zapewniające zachowanie drożności i walorów przyrodniczych paneuropejskiego korytarza ekologicznego,
- ograniczanie osadnictwa do terenów niezagrożonych powodzią,
- rozwój zagospodarowania w dostosowaniu do charakteru kulturowego obszaru,
- zabezpieczenie obiektów kulturowych przed zagrożeniami naturalnymi (erozja brzegowa, powódzie),

Typ obszaru strategicznej interwencji według SRWL:

- obszary ochrony i kształtowania zasobów wodnych,
- obszary gospodarczego wykorzystania walorów przyrodniczych i kulturowych.

Typ obszaru funkcjonalnego według KPZK 2030:

- obszary kształtowania potencjału rozwojowego – cenne przyrodniczo,
- obszary kształtowania potencjału rozwojowego – narażone na niebezpieczeństwo powodzi w skali dorzeczy,
- obszary kształtowania potencjału rozwojowego – ochrony krajobrazów kulturowych,
- obszary funkcjonalne wymagające rozwoju nowych funkcji przy użyciu instrumentów właściwych polityce regionalnej – ochrony i kształtowania zasobów wodnych.

Gmina znajduje się w paśmie pogranicza kulturowego wyznaczonego przez obiekty sakralne 3 religii, tj.: chrześcijaństwa (wyznania: grekokatolickie, rzymsko-katolickie, prawosławne), judaizmu oraz islamu. Wśród działań ukierunkowanych na zachowanie wartości obiektów dziedzictwa kulturowego jako priorytetowe uznaje się rewaloryzację oraz rewitalizację układów i zespołów urbanistycznych, ruralistycznych (m. Łuszków) i przestrzennych. W zakresie dziedzictwa kulturowego działania obejmują ratowanie obiektów sakralnego budownictwa drewnianego, w tym cerkwi w miejscowości Strzyżów.

W ramach wykorzystania turystycznego walorów kulturowych regionu wskazuje się rozwój infrastruktury turystycznej w ośrodkach położonych na kierunkach szlaków kulturowych o zasięgu regionalnym: Szlak Cerkiewny (Bełżec, Hrebenne, Siedliska, Kornie, Machów Stary, Wierzbica, Korczmin, Budynin, Myców, Chłopiatyn, Dłużników, Liski Wareskie, Sulimów, Dołhobyczów, Mircze, Modryń, Hrubieszów, Strzyżów, Dubienka, Uhrusk, Włodawa, Sławatycze, Jabłeczna, Kodeń, Kostomłoty) oraz Szlak Historyczny (Zamość, Komarów, Czeremno, Gródek, Horodło, Dubienka, Chełm, Stołpie, Bukowno, Cyców, Lublin). Ze względu na kierunki napływu turystów, natężenie i rodzaj ruchu turystycznego wskazuje się rozwój infrastruktury turystycznej i służącej ochronie walorów turystycznych w ośrodkach i strefach turystycznych w zakresie turystyki kwalifikowanej rangi regionalnej - szlak rowerowy (Nadbużański Szlak Rowerowy).

Za elementy ekspozycji krajobrazowej wskazane do zachowania i ochrony planistycznej uznaje się:

- elementy ekspozycji czynnej: punkty widokowe, ciągi widokowe, osie widokowe, powiązania widokowe;
- elementy ekspozycji biernej: panoramy, panoramy miast i miejscowości, strefy ekspozycji widokowej obiektów, zespołów i elementów rzeźby terenu, ekspozycje wewnątrz krajobrazowych, dominanty naturalne i urbanistyczne, otwarcia widokowe.

PZPWL ustala docelowy układ funkcjonalny podstawowych powiązań drogowych na obszarze gminy, w tym drogę krajową nr 74 Kraśnik – Janów Lubelski – Frampol – Gorajec – Szczebrzeszyn – Zamość – Hrubieszów – Zosin – gr. państwa, a w układzie regionalnym drogę wojewódzką nr 816 Terespol – Kodeń – Sławatycze – Włodawa – Dorohusk – Horodło

– Zosin. W układzie ponadlokalnym drogę powiatową nr 3404L Teratyn – Horodło. Kształtowanie sprawnego systemu powiązań drogowych obejmuje poprawę parametrów technicznych i użytkowych drogi krajowej nr 74 Sulejów – Kielce – Opatów – Ożarów – Kraśnik – Janów Lubelski – Zamość – Zosin – wschodnia granica państwa do parametrów drogi ekspresowej (tzw. Szlaku Staropolskiego).

Jako kluczowe zadania w zakresie wzmocnienia powiązań transgranicznych, rekomendowane w Strategii Współpracy Transgranicznej Województwa Lubelskiego, Obwodu Wołyńskiego, Obwodu Lwowskiego i Obwodu Brzeskiego na lata 2014-2020 wskazuje się: budowę drugiego mostu na rzece Bug na międzynarodowym drogowym przejściu granicznym „Uściług-Zosin”. Uwzględniając natężenie i charakter ruchu komunikacyjnego na istniejących przejściach granicznych oraz zamierzenia wynikające z potrzeb jego usprawnienia plan (PZPWL) określa przejście graniczne dla dalekosiężnego ruchu towarowo-osobowego: Zosin – Uściług jako drogowe w ruchu osobowym i towarowym do 3,5t. Ze względu na pełnioną funkcję wskazuje się utrzymanie lub dostosowanie parametrów technicznych drogi wojewódzkiej nr 816 Terespol – Kodeń – Sławatycze – Włodawa – Dorohusk – Horodło – Zosin w klasie G (główna) oraz drogi powiatowej nr 3404L Teratyn – Horodło.

Za główne ogniwa organizacji przestrzeni gospodarczej uznaje się strefy o specjalnych warunkach inwestowania, w tym istniejącą podstrefę Tarnobrzeską Specjalnej Strefy Ekonomicznej w m. Strzyżów gm. Horodło.

PZPWL przewiduje budowę ropociągu surowcowego relacji Brody – Płock, jako rozwijanie sieci TEN-E, w ramach rozbudowy systemu przesyłu surowców naftowych – (InterMare) Odessa – Brody – Gdańsk, w tym na obszarze gminy Horodło.

Ze względu na potrzeby związane z poprawą bezpieczeństwa, a także utrzymania w użytkowaniu gospodarczym łąk i pastwisk wskazuje się strefę, obejmującą obszary gmin w dolinie Bugu: Horodło, m. i gm. Hrubieszów, Mirce, Dołhobyczów, dla realizacji działań w ramach pakietu strategicznej interwencji *Obszary ochrony i kształtowania zasobów wodnych*.

Powyższe elementy powinny być wyodrębniane w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego gmin wraz z ustaleniem warunków ich ochrony.

2.2.4. Strategia Rozwoju Lokalnego Gminy Horodło na lata 2016-2023

Strategia Rozwoju Lokalnego Gminy Horodło na lata 2016-2023 została przyjęta Uchwałą Nr XIII/84/16 Rady Gminy Horodło z dnia 23 maja 2016 roku.

Misja rozwoju gminy Horodło na lata 2016-2023 to: *Gmina Horodło miejscem przyjaznym do zamieszkania, wypoczynku, inwestowania, i wykorzystania odnawialnych źródeł energii, uwzględniającym lokalną specyfikę, położenie gminy, jej kapitał przyrodniczy oraz kulturowy.* Wizja gminy Horodło na lata 2016-2023 to: *Gmina Horodło – miejscem atrakcyjnym do życia, wypoczynku oraz inwestowania, wykorzystującym odnawialne źródła energii, potencjał gminy oraz uwarunkowania zewnętrzne.*

Zrealizowanie misji i wizji wymaga osiągania po drodze poszczególnych celów strategicznych i operacyjnych:

- **Cel strategiczny 1. Wsparcie oraz promocja przedsiębiorczości i turystyki na terenie gminy**

Cel operacyjny 1.1. Rozwój przedsiębiorczości i inicjatyw służących rozwojowi turystyki wiejskiej

Lp.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt inwestycji (zł)	Zakładany termin realizacji	Możliwość finansowania / współfinansowania ze źródeł zewnętrznych
1	Wsparcie przedsiębiorczości, rozwój firm działających w otoczeniu rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego	300 000,00	2016-2023	PROW 2014-2020, RPO WL 2014-2020

Cel operacyjny 1.2. Rozwój infrastruktury rekreacyjno-turystycznej

Lp.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt inwestycji (zł)	Zakładany termin realizacji	Możliwość finansowania / współfinansowania ze źródeł zewnętrznych
1	Budowa miejsc rekreacji i wypoczynku na terenie gminy	2 000 000,00	2017-2023	PROW 2014-2020, RPO WL 2014-2020
2	Rozbudowa małej infrastruktury turystycznej, służącej udostępnianiu na cele turystyczne obszarów cennych przyrodniczo	3 000 000,00	2017-2023	PROW 2014-2020, RPO WL 2014-2020

Cel operacyjny 1.3. Ochrona, renowacja i promocja obiektów zabytkowych i miejsc pamięci

Lp.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt inwestycji (zł)	Zakładany termin realizacji	Możliwość finansowania / współfinansowania ze źródeł zewnętrznych
1	Renowacja i rewitalizacja na cele turystyczne obiektów dziedzictwa kulturowego, wpisanych do rejestru zabytków	2 000 000,00	2018-2023	PROW 2014-2020, RPO WL 2014-2020 Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego Programy rządowe
2	Odnawianie lub poprawa stanu technicznego obiektów budowlanych, w tym zabytkowych, służących zachowaniu dziedzictwa kulturowego i rozwoju turystyki na obszarach wiejskich	3 000 000,00	2017-2023	PROW 2014-2020, RPO WL 2014-2020 Programy rządowe

Cel operacyjny 1.4. Organizacja oraz rozwój współpracy międzygminnej i międzynarodowej

Lp.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt inwestycji (zł)	Zakładany termin realizacji	Możliwość finansowania / współfinansowania ze źródeł zewnętrznych
1	Organizacja oraz rozwój współpracy międzygminnej w zakresie rozwoju turystyki	600 000,00	2017-2023	PROW 2014-2020 Ministerstwo Sportu i Turystyki
2	Organizacja oraz rozwój współpracy międzynarodowej w zakresie rozwoju turystyki	800 000,00	2017-2023	Program Współpracy Transgranicznej Polska-Białoruś-Ukraina 2014-2020

- **Cel strategiczny 2. Poprawa jakości i dostępności usług społecznych, edukacyjnych i kulturalnych na terenie gminy**

Cel operacyjny 2.1. Poprawa jakości i dostępności usług społecznych na terenie gminy

Lp.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt inwestycji (zł)	Zakładany termin realizacji	Możliwość finansowania / współfinansowania ze źródeł zewnętrznych
1	Przeciwdziałanie marginalizacji społecznej	800 000,00	2016-2023	POWER 2014-2020, Programy rządowe

Cel operacyjny 2.2. Poprawa jakości i dostępności usług edukacyjnych na terenie gminy

Lp.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt inwestycji (zł)	Zakładany termin realizacji	Możliwość finansowania / współfinansowania ze źródeł zewnętrznych
1	Podniesienie standardu technicznego i wyposażenie placówek edukacyjnych – modernizacja bazy, rozbudowa systemów informatycznych, wyposażenie w nowoczesne środki dydaktyczne i techniczne	1 500 000,00	2016-2023	RPO WL 2014-2020
2	Podnoszenie poziomu wiedzy i wykształcenia mieszkańców gminy	600 000,00	2016-2023	PROW 2014-2020 POWER 2014-2020

Cel operacyjny 2.3. Poprawa jakości i dostępności usług kulturalnych na terenie gminy

Lp.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt inwestycji (zł)	Zakładany termin realizacji	Możliwość finansowania / współfinansowania ze źródeł zewnętrznych
1	Realizacja działalności kulturalnej na terenie gminy	300 000,00	2016-2023	PROW 2014-2020 Programy rządowe
2	Promowanie i wspieranie lokalnych animatorów kultury, zespołów oraz lokalnych artystów i twórców	200 000,00	2016-2023	PROW 2014-2020 Programy rządowe

- **Cel strategiczny 3. Poprawa stanu infrastruktury technicznej na terenie gminy**
Cel operacyjny 3.1. Poprawa ładu przestrzennego i efektywnego wykorzystania przestrzeni wiejskiej

Lp.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt inwestycji (zł)	Zakładany termin realizacji	Możliwość finansowania / współfinansowania ze źródeł zewnętrznych
1	Uzupełnienie oświetlenia w miejscach niebezpiecznych na terenie gminy	500 000,00	2016-2023	PROW 2014-2020 Programy rządowe
2	Rewitalizacja sołectw – współpraca z mieszkańcami w zakresie poprawy estetyki wsi	1 000 000,00	2016-2023	PROW 2014-2020 RPO WL 2014-2020 Programy rządowe

Cel operacyjny 3.2. Rozbudowa i modernizacja infrastruktury komunikacyjnej

Lp.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt inwestycji (zł)	Zakładany termin realizacji	Możliwość finansowania / współfinansowania ze źródeł zewnętrznych
1	Budowa, remont i przebudowa dróg gminnych, parkingów i chodników na terenie gminy	5 000 000,00	2016-2023	PROW 2014-2020 Programy rządowe
2	Wspieranie budowy dróg rowerowych na terenie gminy	1 000 000,00	2016-2023	PROW 2014-2020 RPO WL 2014-2020

Cel operacyjny 3.3. Rozbudowa i modernizacja infrastruktury sanitarnej

Lp.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt inwestycji (zł)	Zakładany termin realizacji	Możliwość finansowania / współfinansowania ze źródeł zewnętrznych
1	Budowa oczyszczalni ścieków	400 000,00	2017-2023	PROW 2014-2020 Narodowy / Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej
2	Kontynuacja rozbudowy systemu kanalizacyjnego na terenie gminy	5 000 000,00	2016-2023	PROW 2014-2020 Narodowy / Wojewódzki Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

Cel operacyjny 3.3. Rozbudowa i modernizacja infrastruktury telekomunikacyjnej i cyfrowej

Lp.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt inwestycji (zł)	Zakładany termin realizacji	Możliwość finansowania / współfinansowania ze źródeł zewnętrznych
1	Wsparcie procesu tworzenia sieci szerokopasmowych	400 000,00	2016-2023	PO PC 2014-2020
2	Przeciwdziałanie wykluczeniu cyfrowemu	250 000,00	2016-2023	PO PC 2014-2020

- Cel strategiczny 4. Zwiększenie dostępu i rozwój odnawialnych źródeł energii oraz innych technologii wytwarzania energii przyjaznej środowisku

Cel operacyjny 4.1. Rozwój i wykorzystanie niskoemisyjnych źródeł energii

Lp.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt inwestycji (zł)	Zakładany termin realizacji	Możliwość finansowania / współfinansowania ze źródeł zewnętrznych
1	Instalacja odnawialnych źródeł energii dla budynków mieszkalnych (panele fotowoltaiczne, kolektory słoneczne)	2.600 000,00	2016-2023	RPO WL 2014-2020 POIiŚ 2014-2020
2	Montaż odnawialnych źródeł energii na budynkach użyteczności publicznej	500 000,00	2016-2023	RPO WL 2014-2020 POIiŚ 2014-2020

Cel operacyjny 4.2. Poprawa efektywności energetycznej w gminie

Lp.	Nazwa zadania	Szacunkowy koszt inwestycji (zł)	Zakładany termin realizacji	Możliwość finansowania / współfinansowania ze źródeł zewnętrznych
1	Modernizacja oświetlenia ulicznego	300 000,00	2016-2023	RPO WL 2014-2020 POIiŚ 2014-2020

2.4. Decyzje zamieszczone w rejestrach, o których mowa w art. 57 ust. 1-3 i art. 67 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w latach 2003 - 2016

Ze względu na obowiązywanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło nie istnieją prawne warunki sporządzania decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu.

- 1) Rejestr wydanych decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu krajowym i wojewódzkim z obszaru gminy Horodło nie zawiera wpisu.
- 2) Rejestr wydanych decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego o znaczeniu powiatowym i gminnym nie zawiera wpisu.
- 3) W rejestrze wydanych decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego na terenach zamkniętych z obszaru gminy Horodło z lat 2003 do 2016 r. nie dokonano wpisu.
- 4) Rejestr wydanych decyzji o warunkach (art.67 upzp) zabudowy nie zawiera wpisu.

2.5. Wnioski w sprawie zmian studium i zmian planów miejscowych

Złożone w latach 2003 – 2012 wnioski dotyczyły zarówno oczekiwań inwestorów prywatnych jak również zagadnień i zamierzeń inwestycyjnych gminy. Wnioskodawcy zazwyczaj argumentowali swoje inicjatywy niedostosowaniem zapisów w obowiązującym planie do planowanych inwestycji. W większości, po rozpatrzeniu przez Radę Gminy zostały zrealizowane. Na tej podstawie można stwierdzić, że ustalenia *studium* spełniają oczekiwania zarówno mieszkańców gminy, jak i potencjalnych inwestorów.

W latach 2003 - 2016 złożono łącznie 10 wniosków w sprawie zmiany *studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy* oraz zmiany

miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Obecnie w wykazie wniosków w sprawie sporządzenia zmiany *studium* gminy Horodło nie znajduje się żaden wniosek.

W wykazie wniosków w sprawie sporządzenia zmiany planu miejscowego znajduje się 1 wniosek, dotyczący zmiany wysokości budynków mieszkalnych.

3. Analiza aktualności *Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Horodło*

3.1. Analiza aktualności *studium* z przepisami prawa

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło zostało przyjęte Uchwałą Nr XI/83/99 Rady Gminy Horodło z dnia 28 grudnia 1999 r. w trybie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 15, poz. 138 z 1999 r. - tekst jednolity z późniejszymi zmianami). Prawomocnym aktem w zakresie planowania przestrzennego jest ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. 2016 r., poz. 778 z późn. zm.), a także akt wykonawczy do niej - Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz.U. 2004 r., nr 118, poz. 1233). *Studium* zostało uchwalone po 1 stycznia 1995 r. i zgodnie z art. 87, ust. 1 wyżej wymienionej ustawy, studia uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin uchwalone po tym terminie zachowują moc.

Trzy edycje zmiany *studium* sporządzono uaktualniając jedynie te obszary, które zostały ujęte w uchwałach intencyjnych dotyczących tych zmian. Dokument ten w całości nie został zaktualizowany.

W studium uwzględnia się uwarunkowania wynikające w szczególności z:

- 1) dotychczasowego przeznaczenia, zagospodarowania i uzbrojenia terenu – uwzględniono, lecz wymaga uaktualnienia;
- 2) stanu ładu przestrzennego i wymogów jego ochrony – uwzględniono, lecz wymaga uaktualnienia;
- 3) stanu środowiska, w tym stanu rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej, wielkości i jakości zasobów wodnych oraz wymogów ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego – uwzględniono, lecz wymaga uaktualnienia;
- 4) stanu dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej – uwzględniono, lecz wymaga uaktualnienia;
- 5) rekomendacji i wniosków zawartych w audycie krajobrazowym lub określenia przez audyt krajobrazowy granic krajobrazów priorytetowych – nie uwzględniono;
- 6) warunków i jakości życia mieszkańców, w tym ochrony ich zdrowia – nie uwzględniono;
- 7) zagrożenia bezpieczeństwa ludności i jej mienia – nie uwzględniono;
- 8) potrzeb i możliwości rozwoju gminy, uwzględniających w szczególności:
 - a) analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne,
 - b) prognozy demograficzne, w tym uwzględniające, tam gdzie to uzasadnione, migracje w ramach miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodka wojewódzkiego – częściowo uwzględniono, ale wymaga aktualizacji;
 - c) możliwości finansowania przez gminę wykonania sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej, a także infrastruktury społecznej, służących realizacji zadań własnych gminy,
 - d) bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę – nie uwzględniono;
- 9) stanu prawnego gruntów – nie uwzględniono;
- 10) występowania obiektów i terenów chronionych na podstawie przepisów odrębnych –

w części uwzględniono, lecz wymaga uaktualnienia;

- 11) występowania obszarów naturalnych zagrożeń geologicznych – nie uwzględniono;
- 12) występowania udokumentowanych złóż kopalin, zasobów wód podziemnych oraz udokumentowanych kompleksów podziemnego składowania dwutlenku węgla – w części uwzględniono i wymaga uaktualnienia;
- 13) występowania terenów górniczych wyznaczonych na podstawie przepisów odrębnych – nie uwzględniono;
- 14) stanu systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym stopnia uporządkowania gospodarki wodno-ściekowej, energetycznej oraz gospodarki odpadami – uwzględniono, lecz wymaga uaktualnienia;
- 15) zadań służących realizacji ponadlokalnych celów publicznych – uwzględniono, lecz wymaga uaktualnienia;
- 16) wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej – nie uwzględniono.

Ze względu na zmiany, które zaszły od 2000 r. część „Uwarunkowań” zawiera szereg danych, które nie są aktualne. Nie jest spełniony art. 10 pkt 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 13, 16. Pozostałe zagadnienia wymagane w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w mniejszym lub większym stopniu zostały spełnione.

Część tekstowa *studium* „Uwarunkowania zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło” nie wypełnia wymagań zawartych w art. 10 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

W studium określa się w szczególności:

- 1) uwzględniające bilans terenów przeznaczonych pod zabudowę, o którym mowa w ust. 1 pkt 7 lit. d:
 - a) kierunki zmian w strukturze przestrzennej gminy oraz w przeznaczeniu terenów, w tym wynikające z audytu krajobrazowego – nie uwzględniono;
 - b) kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę oraz tereny wyłączone spod zabudowy – nie uwzględniono;
- 2) obszary oraz zasady ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu, w tym krajobrazu kulturowego i uzdrowisk – określono, ale wymaga uaktualnienia;
- 3) obszary i zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej – określono częściowo, ale brak obszarów i zasad ochrony dóbr kultury współczesnej;
- 4) kierunki rozwoju systemów komunikacji i infrastruktury technicznej – określono, lecz wymagają uaktualnienia;
- 5) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym – uwzględniono;
- 6) obszary, na których rozmieszczone będą inwestycje celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, zgodnie z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego województwa i ustaleniami programów, o których mowa w art. 48 ust. 1 – nie uwzględniono;
- 7) obszary, dla których obowiązkowe jest sporządzenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na podstawie przepisów odrębnych, w tym obszary wymagające przeprowadzenia scaleń i podziału nieruchomości, a także obszary przestrzeni publicznej – nie uwzględniono;
- 8) obszary, dla których gmina zamierza sporządzić miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, w tym obszary wymagające zmiany przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne – określono;
- 9) kierunki i zasady kształtowania rolniczej i leśnej przestrzeni produkcyjnej –

- uwzględniono;
- 10) obszary szczególnego zagrożenia powodzią oraz obszary osuwania się mas ziemnych – uwzględniono;
 - 11) obiekty lub obszary, dla których wyznacza się w złożu kopaliny filar ochronny – nie określono;
 - 12) obszary pomników zagłady i ich stref ochronnych oraz obowiązujące na nich ograniczenia prowadzenia działalności gospodarczej, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 maja 1999 r. o ochronie terenów byłych hitlerowskich obozów zagłady (Dz. U. Nr 41, poz. 412, z późn. zm.) – nie uwzględniono (nie występują);
 - 13) obszary wymagające przekształceń, rehabilitacji, rekultywacji lub remediacji – nie uwzględniono;
 - 14) obszary zdegradowane – nie uwzględniono;
 - 15) granice terenów zamkniętych i ich stref ochronnych – nie uwzględniono (nie występują);
 - 16) obszary funkcjonalne o znaczeniu lokalnym, w zależności od uwarunkowań i potrzeb zagospodarowania występujących w gminie – nie uwzględniono;
 - 17) jeżeli na obszarze gminy przewiduje się wyznaczenie obszarów, na których rozmieszczone będą urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, a także ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu; w studium ustala się ich rozmieszczenie – nie uwzględniono (nie występują).

Część tekstowa *studium* „Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło” nie wyczerpuje zakresu przedmiotowego wymaganego przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W tekście kierunków zagospodarowania przestrzennego nie został w całości wypełniony art. 10 ust. 2 pkt. 1, 3, 6, 7, 10, 11, 12, 13, 14 i 15. Wprawdzie niektóre z określonych zagadnień na terenie gminy nie występują, ale zakres przedmiotowy art. 10 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie jest w całości zrealizowany.

Ponieważ *studium* zostało uchwalone przed wejściem w życie Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 28 kwietnia 2004 r. w sprawie zakresu projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy (Dz.U. 2004 r., nr 118, poz. 1233) nie uwzględnia ono wszystkich wymaganych elementów, między innymi: minimalnych i maksymalnych parametrów i wskaźników urbanistycznych, uwzględniających wymagania ładu przestrzennego oraz obszarów na których planuje się zmianę przeznaczenia gruntów rolnych i leśnych na cele nierolnicze i nieleśne. Wprawdzie dla zabudowy mieszkaniowej określono maksymalną wysokość w ilości kondygnacji, jednakże nie jest ona wystarczająca dla prawidłowego kształtowania przestrzeni.

Zmiany *studium* dokonywane w latach późniejszych zawierały wszystkie elementy zapisane w rozporządzeniu, ale tylko dla obszaru wymienionego w uchwale intencyjnej.

3.2. Analiza aktualności *studium* z dokumentami strategicznymi

Zgodnie z art. 9 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wójt sporządza studium zawierające część tekstową i graficzną, uwzględniając zasady określone w koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, ustalenia strategii rozwoju i planu zagospodarowania przestrzennego województwa oraz strategii rozwoju gminy, o ile gmina dysponuje takim opracowaniem. Zasady zagospodarowania przestrzennego zawarte w Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju oraz Strategii Rozwoju Województwa Lubelskiego, zostały uwzględnione w Planie Zagospodarowania Przestrzennego Wojewódz-

stwa Lubelskiego.

W związku z przyjęciem Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego uchwałą Sejmiku Województwa Lubelskiego Nr XI/62/2015 z dnia 30 października 2015 r. *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło* wymaga aktualizacji w zakresie:

- integracji z przestrzenią krajobrazową i europejską - realizacji powiązań światłowodowych, wykorzystaniu potencjału turystycznego (obszary Natura 2000, parki krajobrazowe),
- sieci osadniczej i infrastruktury społecznej - kierunków kształtowania wiejskiej sieci osadniczej i przyjaznej przestrzeni życia, w tym wydobycie niewykorzystanych potencjałów terenów wiejskich,
- środowiska przyrodniczego:
 - gospodarowania zasobami naturalnymi - ochrony planistycznej projektowanych obszarów zlewni chronionych, ochrony krajobrazów priorytetowych, terenów źródłiskowych, ekologicznych obszarach funkcjonalnych, ochrony jakości wód płynących, zapewnienia trwałości zasobów leśnych i prawidłowego funkcjonowania ekosystemów leśnych, ochrona krajobrazów priorytetowych i elementów ekspozycji krajobrazowej,
 - ochrony i kształtowania środowiska - zapewnienia spójności i ciągłości przestrzeni przyrodniczej (węzły i korytarze ekologiczne),
 - odporności środowiska - zwiększenia stopnia retencyjności zlewni i środowiska, przeciwdziałania aktywizacji ruchów masowych, erozji wodnej i wietrznej, renaturalizację obszarów o zachwianej równowadze przyrodniczej,
 - rewaloryzacji obszarów o zdegradowanym środowisku przyrodniczym - rewaloryzacji zdegradowanych elementów systemów przyrodniczych w tym pobrzeży zbiorników wodnych i obszarów zdegradowanych,
- środowiska kulturowego - kształtowania i utrwalania tożsamości regionalnej oraz turystycznego wykorzystania potencjału kulturowego, ochrony i eksponowania miejsc pamięci, kształtowania krajobrazu kulturowego,
- gospodarki:
 - rolnictwa - poprawy jakości rolniczej przestrzeni produkcyjnej, rozwoju rolnictwa na obszarach o szczególnych warunkach gospodarowania (ONW), rozwoju rolnictwa ukierunkowanego na produkcję biomasy dla celów energetycznych, wzbogacenia działalności gospodarczej na obszarach wiejskich (rozwój gospodarstw agroturystycznych i agroleśnych).
 - gospodarki rybackiej - rozwoju terenów i urządzeń gospodarki rybackiej,
 - gospodarczego wykorzystania lasu, w tym rozwoju przetwórstwa leśnego, rozwoju agroleśnictwa,
- turystyki - kierunków turystycznego wykorzystania obszarów objętych ochroną prawną, lub wskazanych do objęcia taką ochroną, rozwoju infrastruktury turystycznej,
- infrastruktury technicznej
 - transportu drogowego - poprawy bezpieczeństwa ruchu drogowego,
 - infrastruktury rowerowej - rozwoju infrastruktury transportu rowerowego,
 - energetyki - realizacji zamierzeń inwestycyjnych wpływających na poprawę funkcjonowania układu podstawowych rozwiązań elektroenergetycznych,
 - odnawialnych źródeł energii - wykorzystania energii słońca biomasy i wiatru oraz wód termalnych, (terenów preferowanych, ograniczeń i wykluczeń),
 - gospodarki paliwowej - rozwoju infrastruktury gazowej, rozwoju infrastruktury przesyłu i magazynowania paliw płynnych,
 - teleinformatyki - rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej (sieci bazowych telefonii

- komórkowych, regionalnej sieci szerokopasmowej, lokalnych sieci dystrybucyjnych)
- zaopatrzenie w wodę i odprowadzenie ścieków - rozwoju infrastruktury wodociągowej, porządkowania gospodarki ściekowej,
- gospodarki odpadami - realizacji gospodarki odpadami w oparciu o Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Lubelskiego,
- obronności i bezpieczeństwa publicznego - zapewnienia warunków przestrzennych do funkcjonowania państwa, przeciwdziałania zagrożeniom naturalnym (ekstremalnym) i ich skutkom, poprawy bezpieczeństwa publicznego, kształtowania warunków przestrzennych dla ochrony przeciwpowodziowej, kształtowania warunków przestrzennych dla gospodarowania zasobami wód powierzchniowych, lokalizacji zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii przemysłowych,
- obszarów funkcjonalnych o znaczeniu ponadregionalnym (w wiejskich obszarach funkcjonalnych wymagających wsparcia procesów rozwojowych oraz w przygranicznym obszarze funkcjonalnym w strefie nadgranicznej) i o znaczeniu regionalnym (rozwoju gospodarki żywnościowej).

4. Analiza aktualności miejscowych planów

W celu oceny zgodności miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego z przepisami prawa dokonano analizy aktów prawnych odnoszących się do planowania przestrzennego na poziomie lokalnym.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi podstawę planowania przestrzennego w gminie i zgodnie z art. 14 ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym jest aktem prawa miejscowego. Przy sporządzaniu planów miejscowych wiążące są ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, pod rygorem nieważności planu. Skoro *studium* wymaga aktualizacji do obowiązujących aktualnie przepisów prawa i dokumentów wyższego rzędu oraz dokumentów lokalnych, to po jej dokonaniu miejscowe plany, które z mocy ustawy winny być zgodne z zapisami *studium* również należy zaktualizować.

Obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego sporządzony w trybie ustawy o planowaniu przestrzennym z 1994 roku, ze względu na wejście w życie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz wielokrotne jej zmienianie, nie odpowiada wszystkim wymogom wynikającym z art. 15 ust. 2 obowiązującej ustawy, który stanowi:

„2. W planie miejscowym określa się obowiązkowo:

- 1) przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- 2) zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
- 3) zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu;
- 3a) zasady kształtowania krajobrazu;
- 4) zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych, oraz dóbr kultury współczesnej;
- 5) wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych;
- 6) zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzone w kartę parkingową i sposób ich realizacji oraz linie zabudowy i gabaryty obiektów;

- 7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;
- 8) szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym;
- 9) szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy;
- 10) zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- 11) sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów;
- 12) stawki procentowe, na podstawie których ustala się opłatę, o której mowa w art. 36 ust. 4.”

Zagadnienia wymagające uzupełnienia zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym:

- art. 15 ust. 2 pkt. 3 - uzupełnienia zasad ochrony na obszarach prawnie chronionych (jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych), oraz wyznaczonych do ochrony obszarów i elementów środowiska przyrodniczego, zgodnie z obowiązującym Planem Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego, zasad ochrony krajobrazu (krajobrazy priorytetowe).
- art. 15 ust. 2 pkt. 3a - uzupełnienia zasad kształtowania krajobrazu (krajobrazy priorytetowe),
- art. 15 ust. 2 pkt. 4 - uzupełnienia zasad ochrony krajobrazów kulturowych (krajobrazy priorytetowe).
- art. 15 ust. 2 pkt. 6 - uzupełnienie o maksymalną i minimalną intensywność zabudowy, jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalną liczbę miejsc do parkowania w tym miejsca przeznaczone na parkowanie pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową i sposób ich realizacji,
- art. 15 ust. 2 pkt. 7 - uzupełnienie o granice i sposoby gospodarowania na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, obszarach osuwania się mas ziemnych, krajobrazów priorytetowych określonych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lubelskiego,
- art. 15 ust. 2 pkt. 9 - uzupełnienie o ograniczenie w użytkowaniu terenów, w tym zakaz zabudowy na terenach na podstawie przepisów odrębnych, oraz wskazanych w planie zagospodarowania przestrzennego województwa lubelskiego,
- art. 15 ust. 2 pkt. 11- uzupełnienie o sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
- art. 15 ust. 3 pkt. 4b - uzupełnienie o granice terenów inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym, umieszczone w planie zagospodarowania przestrzennego województwa,
- art. 16 ust. 1 - obowiązujący plan miejscowy (z wyłączeniem zmian) sporządzony został, zgodnie z ustawą o planowaniu przestrzennym z dnia 7 lipca 1994 r. w skali 1:10000. Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z dnia 27.03.2003 r. plan miejscowy sporządza się w skali 1:1000, z wykorzystaniem urzędowych kopii map zasadniczych albo w przypadku ich braku map katastralnych, gromadzonych w państwowym zasobie geodezyjnym i kartograficznym. W szczególnie uzasadnionych przypadkach dopuszcza się stosowanie map w skali 1:500 lub 1:2000, a w przypadkach planów miejscowych, które sporządza się wyłącznie w celu przeznaczenia gruntów do zalesienia lub wprowadzenia zakazu zabudowy, dopuszcza się stosowanie map w skali

1:5000.

Zmiany wymagają także oznaczenia graficzne i symbole terenów, które są niezgodne z podstawowymi barwnymi oznaczeniami graficznymi i literowymi dotyczącymi przeznaczenia terenów, które należy stosować na rysunku planu miejscowego zawartymi w rozporządzeniu w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Również sposób zapisu części tekstowej nie spełnia wymogów zawartych w *Zasadach techniki prawodawczej* (Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej". Dz.U. 2002r., nr 100 poz. 908).

Obowiązujący plan zagospodarowania przestrzennego wraz ze zmianami pomimo braku aktualności zachowuje swą moc i nie istnieje podstawa prawna wymagająca od organu samorządu gminnego natychmiastowego doprowadzenia ich do zgodności ze zmienionymi wymogami prawa.

5. Ocena postępów w opracowywaniu planów miejscowych wraz z wieloletnim programem ich sporządzania

Na terenie gminy obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, z dziewięcioma zmianami. W przeciągu 4 kadencji rady gminy schemat uchwalania planów i ich zmian przedstawia się następująco:

- I kadencja Rady Gminy (2002 – 2006) – 1 plan,
- II kadencja Rady Gminy (2006 – 2010) – 4 zmiany planu,
- III kadencja Rady Gminy (2010 – 2014) – 4 zmiany planu,
- IV kadencja Rady Gminy (2014 – 2018) – 1 zmiana planu.

W trakcie sporządzania (podjęto uchwałę intencyjną) jest zmiana miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło dotycząca wysokości kalenicy budynków mieszkalnych w obrębach Horodło, Bereźnica, Matcze, Strzyzów i Zosin.

Dokumenty planistyczne w zakresie planowania przestrzennego tj. *studium* i plan miejscowy ze zmianami w gminie Horodło są sporządzane w miarę potrzeb, o czym świadczą: zmiany *studium*, liczba zmian planów miejscowych, a także liczba wniosków oczekujących na realizację zmian *studium* (0) i miejscowych planów (1).

Ochrona ładu przestrzennego wymaga długofalowego podejścia do realizacji polityki przestrzennej. Należy podjąć prace mające na celu sukcesywne aktualizowanie planów miejscowych i wyznaczanie terenów do objęcia procedurami planu. W terminie 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych należy uwzględnić wymóg dotyczący odległości, w której mogą być lokalizowane i budowane elektrownie wiatrowe oraz budynki mieszkalne albo budynki o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa.

Plany miejscowe pozwolą na racjonalne wykorzystanie terenów pod zabudowę, ograniczą decyzje o warunkach zabudowy, które nie muszą być zgodne ze *studium* i określą zapotrzebowanie w zakresie istniejącej i planowanej do realizacji infrastruktury technicznej. Etapowa strategia sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego pozwoli na wcześniejsze podjęcie prac przygotowawczych wyprzedzających prace planistyczne, na zabezpieczenie źródeł finansowania projektów oraz uwzględnienie skutków finansowych realizacji ustaleń planów miejscowych.

6. Wyniki analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy Horodło

W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdzono aktualność głównych kierunków zagospodarowania zawartych w *Studium uwarunkowań kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło* (wraz ze zmianami) oraz funkcjonalność sprzyjającą bieżącym potrzebom inwestycyjnym gminy. Pomimo licznych zmian przepisów prawa, które wpłynęły na kształt ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, na podstawie *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Horodło* można realizować politykę przestrzenną.

Istnieje potrzeba dostosowania zapisów całego ww. opracowania do obowiązujących aktualnie przepisów prawa z zakresu ochrony przyrody, prawa wodnego, prawa geologicznego i górniczego, a w szczególności ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która po wprowadzeniu licznych zmian stawia inne dodatkowe wymagania w zakresie zawartości przedmiotowego opracowania. Zmiany przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu dotyczące audytu krajobrazowego, obszarów funkcjonalnych, krajobrazu kulturowego, nie ustalają terminu dostosowania obowiązujących dokumentów do nowych wymogów prawnych. W tym miejscu należy dodatkowo podkreślić, że w chwili opracowania niniejszej analizy dla obszaru województwa lubelskiego nie sporządzono audytu krajobrazowego, który wskazałby wytyczne w zakresie określonym w ustawie. Wskazane jest opracowanie w najbliższym horyzoncie czasowym bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w trybie określonym w art. 10 ust. 5 ww. ustawy.

Ustawa z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych określa termin 36 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dopuszczający uchwalanie planów miejscowych przewidujących lokalizację budynku mieszkalnego albo budynku o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, na podstawie przepisów dotychczasowych oraz wymagania dotyczące m.in. odległości, w której mogą być lokalizowane i budowane elektrownie wiatrowe oraz budynki mieszkalne albo budynki o funkcji mieszanej, w skład której wchodzi funkcja mieszkaniowa, a w szczególności ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która po wprowadzeniu licznych zmian stawia inne dodatkowe wymagania w zakresie zawartości przedmiotowego opracowania. Zaistniałe zmiany przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu, dotyczące audytu krajobrazowego, obszarów funkcjonalnych, krajobrazu kulturowego, nie ustalają terminu dostosowania obowiązujących dokumentów do nowych wymogów prawnych. Wskazane jest opracowanie w najbliższym horyzoncie czasowym bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę, zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w trybie określonym w art. 10 ust. 5 w.w. ustawy, a także zmian wynikających z ustaleń Planu Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Lubelskiego.

Wobec powyższego obowiązujące *studium* uważa się za niespełniające wszystkich aktualnie obowiązujących wymagań prawnych. Natomiast *studium* jest aktualne jako dokument stanowiący podstawę wewnętrznej polityki przestrzennej gminy do czasu przyjęcia niezbędnych aktualizacji w zakresie wynikającym z analizy.

W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdzono, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty w 2002 roku sporządzony w trybie ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym z 1994 roku zawiera odstępstwa od obowiązujących przepisów prawa, ze względu na bardzo ogólny lub nieprecyzyjny charakter zapisów, bądź ich nie uwzględnienie czy też nie spójność. Podobnie zmiany miejscowego planu nie wykazują zgodności

z zapisami ustawy o planowaniu przestrzennym i przepisów odrębnych. Pomimo braku aktualności miejscowy plan wraz ze zmianami zachowuje swoją moc i nie wymaga natychmiastowego doprowadzenia do zgodności ze zmienionymi wymogami prawa. Docelowo zaleca się jednak ich zmianę. Miejscowy plan uznaje się za nieaktualny w części.

Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Wójt przekazuje wyniki analizy, po uzyskaniu opinii komisji co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady. Rada Gminy podejmuje uchwałę w sprawie aktualności studium i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. W przypadku uznania dokumentów planistycznych (studium lub miejscowy plan) za nieaktualne w całości lub w części, podejmuje czynności związane z ich zmianą.